ਗੋਗਾ ਪਾਠੀ ਕਾਹਲੀ

ਤੇ

ਮਾਤਆਸਾ

ਪੰਜਾਬ ~~[illegible]~~ ਭਾਗ

ਆਪਤ੍ਰਿਆ

ਲੇਖਕ

ਡਾਕਟਰ [illegible] ਸਿੰਘ [illegible]

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

kirpal.singh chana

ਆਰੰਭ

ਸਾਹਿਤ, ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਦੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਰਸ ਭਰੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਆਤਮ ਚੇਤਨਾ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਹਰ ਥਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮ ਪਰਮਾਰਥ ਨੂੰ ਆਤਮ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਸਥਾਰ (ਪਰੰਪਰੀ ਵਿਸਥਾਰ) ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਤ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਜੋੜੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ। ਜੋ ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਦ ਇਹ ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰਮ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿਚ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਤੁਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਸਾਹਿਤ ਨਾਮ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸਦੇ ਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਜਿਧਰ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰਮ-ਆਤਮਾ ਜਾਪਦਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਵ ਨਾਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਚਲਦਾ ਜਾਂਦੇ ਦੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮ-ਆਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਸ ਵਿਚ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰ ਜਾਣਕਾਰ ਮਨ ਹੋਣ ਤੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਭਿੰਨਾ ਜਾਣਾ।
ਸਹਜ ਕੀਰਤਿ ਸਾਹਿਬ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਮਨੁ ਭਾਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥
(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ.੫ ਪੰ. ੬੭੨)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਕੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਦ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸਾਹਿਤਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਐਸ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਦੀ ਬਿਨਤੀ ਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ਸਨ।

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ।
ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ,
ਮਹਿ ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ।੧।ਰਹਾਉ।
(ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਹਤ ਹੈ ਕੇ, ਤੁਸਾਂ ਗੁਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰ। ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਆਦਿ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪੈਣ ਤੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੂਝ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨ ਛੋਹ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ,
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ।
ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ,
ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ।।੧।।
([illegible])

ਜੋ ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਐਸੇ ਸਮਾਂ ਵਿਚ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ, ਰੱਬ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭੁਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਭੌਤਕ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਫਸਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

([illegible] ਮ.੫ ਪੰਨਾ [illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

([illegible])

[illegible]

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should be

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ
ਸਦਕੇ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

" ਧਨ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ
ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ,
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਆ ॥੪॥
(ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮ: ੪ ਪੰਨਾ ੬੪੭)

ਸਾਖੀਆਂ ਦੇ ਪੰਨੇ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਪਾਠ ਦਾ ਵਰਣਨ
ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਕੀ
ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਕਰਿਆ
ਹੋਇਆ, ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਣੀ
ਦੇਵੇ ਉਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ
ਦਾ ਇਲਾਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪਵੇ, ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਰਸ ਭਰ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਣੀ
ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ
ਸੁਖੀ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਕਬੀਰ ਸ਼ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ,
ਸੰਤਹੁ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਗਾਇ।
ਪਾਰ ਤਰਿ ਸੰਗਤ ਹੋਇ ਰਹਾ,
ਨਿਰਗੁਣ ਇਕਿ ਬਹਿ ਜਾਇ।
ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ,
ਤਨ ਮਨ ਅਰਪਾਇ।
ਸ਼ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਕਾ,
ਜਾਤੋ ਆਪੁ ਗਵਾਇ।
(ਗਉੜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਮ: ੩ ਪੰਨਾ ੨੦੬)

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਕੌਤਕ ਹੁੰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੀਵ
ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸੌ ਇਕ ਸਭ ਨਕ ਕਹਿਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।
ਆਪਣੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾ ਤੇ ਸੌਤ ਦਾ ਕੋਤਕ ਤੇਜ
ਪਰਮ-ਆਦਰਸ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਤੇ ਪਰਾਕਰਮ ਦੇ ਕਥਾ
ਇਤੋਂ ਕਦੇ ਹੋਏ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾ ਆਪਾਂ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ ਜਾਂ ਇਕ ਇਸਤਰ ਜਦੋਂ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਇਕ ਇਕ
ਅਜਰ ਕੌਤਕ ਹੀ ਸਦੈ ਜਾ ਤੇ ਇਕ ਬਚਨ ਸਪਤੀ ਦੇ ਅਜਰ
ਜਾਂਦਾ ਕੌਤ ਸਹਿਜ ਪਾਏ ਜਾ। ਆਪ ਆਸਣੀ ਸਹਿਜ
ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾਈ ਨ ਗਦ, ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ
ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਤਰ ਕਰੋ।

" ਅਸਿਰ ਅਸਿਰ ਕੌਤ ਗੁਰ ਜਿਹਨੇ ਪਾਈ,
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਾਗਰ ਭੇਜਿਆ।
ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਤੇਜਿ ਜਾਗੀ,
ਜਾਗ ਨਦਾਇਓ ਆਸਣੀ।੨
ਇਆਂਣਾ ਪੌਤ ਪੌਕਿ ਗਾਰਤ ਪਾਈ,
ਕਰਿ ਸਦਿ ਤਾ ਨ ਪਹੁੰਚੇ।
ਸਾਹਿਬ ਸੌ ਤਬ ਇਆਣਿ ਕਹਿਆ,
ਜਾਂ ਤਰੀਆਕੇ ਪੰਦਾਰੇ।੩
(ਸਿਖ ਗਾਨ ਹਿੰਦਾ ਪੰਨਾ ੬੨)

ਆਪ ਹਰ ਦੇ ਪੈਰ, ਹਰ ਜਦ ਹੀ ਆਪਣੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਜ ਦੀ
ਕਰਨੀ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜ ਤੇ ਇਹ ਸਾਜ
ਦਾ ਪਰ ਅੰਤ ਹੈ ਸੌਤਰ ਕਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤ ਦਾਤਾ ਜੀ ਹੈ।
ਇਹ ਆਪਣਾ ਪਰ ਹੈ ਇਕ ਦਾ ਕਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤ ਜੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਜੀ।

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਬੇਅੰਤ ਦਲੀਰ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਨ ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ, ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਦੁਖਿਆਂ ਦੇ ਚਰਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।

"ਜਿਨਾ ਸਰਨਿ ਤ ਲੀਨ ਅਸੈਂ ਉਪਾਯੰ।

ਸੰਸਾਰ ਦਸੌਤੇ ਸੰਸਾਰ ਠੇਰ ਗਾਏ।

ਕਾਲ ਪਾਇਸਾਰ ਸਰ ਉਪਾਵਾਂ ਜੀ।

ਜਿਨਾ ਸਰਨਿ ਤ ਲੀ ਨਾ ਕੋਟ ਉਪਾਏ।੧੬।

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ)

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਜਿਤਨੇ ਦੀ ਕੀਰ ਸੇਤ ਸੰਤਨਾਂ ਦੇ ਨਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਾਲ ਦੇ ਪਤਨ ਕਰ ਦਿਤੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਇਸ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਸਾਏ ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਪੰਡਤਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀਤ ਸੋਹ, ਭੁਤ ਦੀ ਇਸੇ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੀਸ ਦੋਵਰ ਉਸ ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ, ਪਰਮ-ਆਤਮਾ, ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਦੀ ਸੀਸ ਦਾਖਤ ਇਕੋ ਇਕ ਆਸਰਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆਂ ਸੀਸ ਦਾਖਤ ਸੰਭਵ ਹੈ।

"ਜਿਤੇ ਸੀਸ ਸੈਂਤ ਸੁ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਾਏ।

ਸਤੈ ਸੰਤ ਕਾਲੀ ਕਾਲ ਆਸੇ।

ਜਿਨਾ ਸਰਨਿ ਤੇ ਲੀ ਨਾਮੀ ਆਰ ਉਤੇ।

ਜਿਸੇ ਦੀਤ ਤੇਤੇ ਪਤੇ ਸੰਤ ਵੇਦ।੧੭)

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ)

ਹੇ ਭਾਈ ਸੰਤਨ ਸਾਧ ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਪਰਮ-ਆਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਰਨ ਨਾਲ

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should be

ਸ਼ਾਨ ਮਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਪਰਮ-ਪਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ
ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਉਹੀ ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੀ
ਇਹ ਸ਼ਾਨ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ
ਓਸ ਉਤੇ ਕੋਈ ਵਾਸਨਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।
ਸੋ ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰੀਏ। ਇਸ
ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੁਰਾਈਆਂ
ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਇਆ ਮੈਲ ਧੋਣ
ਬਰਕਤਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਰਮ-ਪਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ
ਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੋ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ॥
ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਪਸੂ ਮਿਲਿ ਪੈਂਦੇ ।
ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਛੋਡਿ ਪਰਨਾਤਿ ਕਾਂਗ ।
ਕੂੜ ਬਿਨਾ ਆਸ ਕਰਤ ਆਂਦੇ ।੧।
ਗੁਰ [illegible] ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨਾ ਕਿ ।
ਸਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਮੰਗ ਉਤਾਰੋ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਸ ਪੀਓ ਨਿਧਾਰਿ ।੧।"
(ਗਉੜੀ ਮ.੫ ਪੰਨਾ ੧੨੦੪)

ਸੋ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਮ-ਪਾਵਨ
ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ
ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੀਏ ਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੀਏ।

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ਭਾਈ! ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਨੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਨ-ਮੋਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਭਾਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਇਕ ਰਸ
ਦਾਤੀ ਆਖਿਆ ਸੋ ਹੀ ਜੀਵ ਤੇ ਅਤ ਮਿਹਰ ਕਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹੁਣ ਉਸ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਈ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾ ਲੇਖ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ
ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ॥

ਇਸ ਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਅਨੰਦ ਭਰੀ ਜੀਵਨ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ
ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਜੀਵ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ
ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੂੜ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ
ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਦੁਖਾਂ ਕਲੇਸ਼ਾਂ
ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆ
ਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਦਾਨ ਲੈ ਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰੋ।

ਸ਼ਰਾਬ ੮੦

ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਂ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਜਨਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਨਸ਼ੇ ਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਮਾੜੀ ਕਰਦੀ, ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਹਤ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਸਮਾਜਿਕ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਜੀਵ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਹਾਲਤ ਜੀਵ ਨਿਗਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਪਤਨ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਾਏ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਈ ਭੈੜੇ ਭੈੜੇ ਪਾਪ ਕਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਵਰਗੇ ਭੈੜੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ~~ਅਸਲ~~ ਅਸਲ ਨਸ਼ਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾ ~~[illegible]~~ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਸਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ -

" ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ,
ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ।
ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ,
ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ।
ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ,
ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ।
ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ,

ਦਰਸਨ ਪਿਖਿ ਮਸਾਹਿ।
ਕੂੜੈ ਲਬ ਮੁਹਿ ਕਾ ਪਾਖੰਡੀ।
ਕੇ ਕੋ ਪਾਹਿ ਦਸਾਹਿ।
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਭ ਲਬ ਪਾਈਆਂ,
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲ ਜਾਹਿ।
((ਬਿਹਾਗੜਾ ਵਾਰ ਮ.੪ ਅੰਕ ੫੫੪)

ਇਸੇ ਹੀ ਬਾਬਤ ਹੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੋ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ

" ਦਰਸਨ ਮਨ ਤੇ ਪੀਵਤੇ,
ਪਿਆਸੀ ਮਤਿ ਭਾਗਵੀ.
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ,
ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਮਾਵੀ।
(ਮ.੫ ਪੰਨਾ ੩੧੯)

ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਰਥਕ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਹੈ, ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਧਕ ਵਿਚ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ-ਸਾਹਿਬ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੇ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁਭਾਅ ਆਖੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਸੰਗ ਦੇ। ਸੁਭਾਅ, ਮਨ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਸੇਵਕ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੋਬਨ, ਸੁਭਾਅ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੂੜ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਹੈ ਸੰਗ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪੀਣ. ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(8)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਸੁਰਤ
ਬਾਰੇ ਇਸ ਪਰਮਾਰਥ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਚਰਨ ਕੀਤਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਰ ਨਹੀਂ। ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਸਭ
ਜੀਵਨ ਕੀਰਤਿ ਦਾ ਅੰਤ ਨਾ ਇਸ ਗੁਣ ਪਾਰ ਤੇ
ਅੰਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਆਵੰਦੀ।
ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰੀਆਂ (ਅੰਤੇ)
ਲੋਕ ਨੂੰ ਦਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ,
ਕਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮਿਲਿ ਗਈ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਹਯਾ ...
(ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ) ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਾਰ, ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸਦੀ ਹੈ।

ਕਰਿ ਕਰਤਾਰੀ ਕਾਰ ਜਹੁ
ਮਨੂਆਂ ਜੀਵਨਹਾਰੁ।
ਕ੍ਰੋਧ ਕਟਾਰੀ ਮੋਹਿ ਕਰੀ,
ਜੀਕਾਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ॥
ਜਨਮਕ ਸੂਤੇ ਸਭ ਕੀ,
ਪੀ ਪੀ ਤੋਇ ਪ੍ਰਮਾਰੁ।
ਮਰਣੀ ਸਾਜਿ, ਸਤੁ ਗੁਣੁ,
ਸਤੁ ਸਰ ਕਰਿ ਸਾਰੁ।
ਗੁਰ ਅੰਤੇ ਕਰਿ ਜੀਤ
(ਅਕਿ) ਸਰਨ ਜਾਮੁਆਰੁ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ,
ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ।
(ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਨਾ)

(੪)

(੧)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚ ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਦੇ ਪਾਣੀ
ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ [illegible] ਵਿਚ
[illegible] ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ [illegible] ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਅਤੇ [illegible] ਹੈ ਕਿ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਹੈ।

[illegible] ਹੈ।
[illegible]
[illegible] ਹੈ।
[illegible] ।੨।
([illegible] ਪੰਨਾ ੨੪੩)

[illegible]
[illegible] ਹੈ। [illegible]
[illegible] ਹੈ। [illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

ਸਾਰੀ ਅਕਲ ਤੋਂ ਇਹ,

ਮਨ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਜੀ।

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਫੁਰਮਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਸ ਖਾਣ (ਮਛਲੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ) ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣ, ਤੇ ਵਰਤ ਵੀ ਰੱਖਣ ਪਰ ਨੇਮ ਕਰਨ, ਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਰਨ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਰਸਾਤਲ ਜਾਣ। ਸੋ ਜੋ ਬੰਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ, ਮਛੀ, ਮਾਸ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਨਰਕ ਦੀ ਅਗਨੀ ਤੇ ਪਕਦੀ ਸੜਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਨਰਕ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

"ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ,
ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹਿ।
ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ,
ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਹਿ।
(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਅੰਗ 1377)

ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

"ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਮਾਪਕਾ
ਸਭਾਂ ਬੁਰਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬਣਦਾ ਹੈ।"

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਉਮੈ

ਹਉਮੈਂ ਵਿਚ ਗਰਸਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਪ੍ਰਭੂ, ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਹਉਮੈਂ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੀ, ਖੁਦੀ, ਆਕੜ ਹੈ।

"ਤਿਸ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ।" (ਸੋਰਠ)

"ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ,
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ। (ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩)

ਹਉਮੈਂ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਸਮਝਣਾ, ਅਤੇ ਹਉਮੈਂ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ~~ਵਡਾ ਸਮਝਣਾ~~ ਵਖਰਾ ਸਮਝਣਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਉਮੈਂ ਰੋਗ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਉਪਜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਸਭ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹਉਮੈਂ ਹੀ ਹੈ॥

ਹਉਮੈਂ ਦੇ ਰੋਗ ਦਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹਨ ਤੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਅੰਦਰ, ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਉਮੈਂ ਵਸ ਜੀਵ ਇਸ; ਰੋਗ ਤਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਾਲੀ ਉਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਣ ਜੀਵ ਹਉਮੈਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਸਮਝਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਹਉਮੈਂ ਦਾ ਰੋਗੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਫਿਕਰ ਮੂਲ ਦਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਸੁਖਮਨੀ ਵਿਚ ਇਉਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ

"ਰੋਗ ਸੰਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੇ ਰੋਗ,
ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਗ ਨ ਜਾਈ।
ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਾਤਰ,
ਸਭਨੀ ਅਦਬ ਸਿਆਣੀ।
ਹਉ ਸੂਰ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉਮੈ,
ਕਹੀ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ।

(ਮ-੩ ਅਕ. ੨੦੧੮)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਸਾਰੈ ਸਾਗਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ,
" ਸਭ ਸਚਿ ਹੋਇ ਗੁਸਾਈਂ।
(ਮ.੫ ਪੰਨਾ ੨੬੨)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਥਿਆ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਾਰੀ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਕ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁਖ, ਕਾਰਜ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜਨਮ, ਫੇਰ ਸਾਂ ਤੁਰ ਜਿਨ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪਣੀ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿਚ ਪਰਮਾਰ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਕਿ,

" ਜਾਪਸ ਕਹਿ ਧੀਰਜ ਕਹਿ ਜਾਂਦੇ,
ਅਚਿਰਜ ਕਹਿ ਸਮਾਜਾਤ।
ਸਾਸਨ ਆਪ ਕਰਾਸ,
ਜੋ ਦੇਖ ਦੇਸਤ ਜਾਤ।
(ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਸਦੇ ਹੀ ਪਰਮਗੁਰੂ ਸਾਰ ਸਬ ਜੀ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਚੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸਤਤਿ ਹੋਇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ ਗੁਰਆਰੁ ਹੈ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਭਿਨ ਸਦੇ ਕੋਇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਿ ਤਰਕ ਨ ਹੋਵਈ,
ਤਰਨੁ ਨ ਅਭਿਆ ਜਾਇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਿ ਸੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਹੈ,
ਸਾਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਸਹਿ ਜਾਇ।
(ਮ.੩ ਪੰਨਾ ੫੬੦)

ਤਿਨ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਸਤਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਕੀਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਔਰ ਸਾਧਏ ਸਾਧਕ ਹੈ ਨ ਹੁਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਬਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰ ਸਾਧਏ ਉਪਾਸਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਸਾਰਥਕ ਦਾ ਫਲ ਕੁਝ ਸਾਰ ਹੈ ਸਾਂਝ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਤਿਨ੍ਹ ਸਦਕੇ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿਆ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾਇ।
ਜਾ ਕੁਝ ਭੀਖਿਆਂ ਸਾਚੁ,
ਕਉ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੁ।
(ਮ.੩ ਪੰਨਾ ੧੦੫੮)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਰਕਤ ਆਦਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਪਈ ਪੰਗਤ ਤੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਅਤਿਰਥ ਅਤੇ ਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਾਰੋਸਾ ਅਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਬੁਝੀ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਭੁਖ,
ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਆਰੋਗ।
ਨਾਨਕ ਦਿਸਦੀ ਅਭਿਆਸ,
ਉਪਜਤਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ।
(ਮ.੫ ਪੰਨਾ ੨੯੦)

ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਹ ਨਾਮੀਆਂ ਵਿਚ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਾਪੁਰਖ 'ਸੰਤੀ' 'ਸੰਗੀ' ਦਾ ਰਸ ਅਨੁਭਵ ਕਿਤਾ ਹੈ। ਮਹਾਪੁਰਖ ਅਭਿਆਸੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਚਨ ਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਬਾਬਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਨਾਮੀਆਂ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਸਤਗੁਰ ਉਪਾਇਆ,
ਸਬਦ ਵਸੈ ਵਿਚ ਨਾਹਿ।
ਜਗ ਜੋਤਿ ਨ ਸਕਈ,
ਸਹਿ ਜੋ ਰਿਦ ਮਾਹਿ।
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਗਤ ਦੇ ਆਸੀਆਂ,
ਮਿਲ ਇਕਤੁ ਨਾਮੀਆਂ ਨਾਹਿ।
(ਮ.੧ ਪੰਨਾ ੧੦੧੦)

ਨਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗ ਰਤਿਆ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਤੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਣੀ [illegible] ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਨਾਮੀਆਂ ਵਿਚ ਸਤ ਪ੍ਰਿਤਮਦਾ,
ਸਹਿ ਜੋ ਮਹਾਂਦੇ ਨਾਹਿ।
ਮਹਾਪੁਰਖ ਸਬਦ ਨ ਜਾਣਈ
ਜਾ ਪਰੇ ਪਹਿ ਨਦਰਿ।
[illegible]

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਈਰਖਾ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪਰ ਜਾਂ ਖਿੱਚ ਇਸ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਾਤੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤੇ ਭੋਰਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੋਂ ਜੀ ਪਰਮਾਤਮ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪਰਮਾਤਮ ਕਰਕੇ ਇਕਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖ
ਆਪਣੇ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਕਰ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ "ਦਾਤੂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਹਿ" ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਆਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਐਸੀ ਜਿਤੇ ਵੀਹ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ
ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਤੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ, ਨਾਮ ਇਕਾਗਰ ਵਿਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਾਤੂ
ਹੈ। ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੇ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ
ਜੀ ਪਰਮਾਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ

"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਈਰਖਾ ਲੋਕਾਂ ਤੇ
ਦਾਤੂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਹਿ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ,
ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ।
(ਮ.੧ ਪੰਨਾ-੪੬੬)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨ
ਲੋਕਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਗ ਹੈ।

"ਸਤਿ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾਰ ਆਪਿ।
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ,
ਤਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਇ।
(ਮ.੩ ਪੰਨਾ-੩੫)

~~[illegible]~~ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਵ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੇ ਇਕਾਗਰ ਹੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲ ਦੂਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

'ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ,
ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ।
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ,
ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ।'
(ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੩ ਅੰਕ ੬੭)

ਹਉਮੈ ਦਾ ਰੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

"ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ,
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ।
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ,
ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ।
(ਮ: ੧ ਅੰਕ-੬੨)

ਅੱਜ ਤਕ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਹੈ, ਹਰ ਥਾਂ, ਅੰਦਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਆਤਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਦੂਰੀਆਂ ਦਾ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਟੁੱਟਣ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਤੇਰ ਮੇਰ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸਮਾਜ, ਅਸਮਾਨਤਾ, ਜਾਤਪਾਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤੇ ਜਾਤ ਦਿਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜੀਵ ਇਸ ਆਤਮੀ ਮੋਹ ਵਿਚ ਮੋਹ ਪਿਆ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਏ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ, ਈਰਖਾ, ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ, ਚੋਰ ਯਾਰ, ਠੱਗੀ, ਨਿੰਦਾ, ਆਲਸ ਅਗਿਆਨ, ਹੰਕਾਰ ਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਆਦਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਹੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਘੇਰ ਇਸ ਦੀ ਚੱਕਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਹਉਮੈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੋਝੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਦੀ ਦਵਾਈ ਤੇ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੀਵ ਦੀ ਇਸ ਮੈਂ ਮੈਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੀਵ ਅੰਦਰ ਇਸ ਹਉਮੈ ਤੋਂ ਤੋੜ ਸਕਦੀ

ਆਪਣੇ ਪਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਣੀ ਦਸਵੀਂ ਭੇਟਾ ਦਾਸ
ਹੋਣ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀਆਂ
ਗਿਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲੇਖੇ ਜੋਖੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ
ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ -

" ਹਉ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਹਉ ਵਿਚ ਗਇਆ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ,
ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ,
ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ,
ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ,
ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ,
ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ, ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ, ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ, ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ।
ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ, ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ।
ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ।
ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ।
ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"[illegible]
[illegible]"
([illegible] ਮ.੧ ਪੰਨਾ ੪੬੬)

[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਜੀ [illegible] [illegible] ਹਨ। ਕਿ

" [illegible],
[illegible] "
[illegible],
[illegible]।
([illegible] ਮ.੧ ਪੰਨਾ ੬੬੦)

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਨੂੰ [illegible] [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਹੈ।

" [illegible],
[illegible]।
[illegible],
[illegible]।"
([illegible] ਪੰਨਾ ੨੬੦)

[illegible] ਨੂੰ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਹੈ।

[illegible],
[illegible]।"
[illegible] ਪੰਨਾ ੨੮੦

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਇਕ ਗੱਲ [illegible] ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵੀ ਸਮੇਂ [illegible] ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਦਾ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ [illegible] ਨੂੰ ਦੇਸ਼ [illegible]। [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਪ੍ਰਕਾਰ, [illegible] ਦੇ ਇਸ [illegible] ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ :

(੧) [illegible]।

(੨) [illegible]।

(੩) [illegible]।

(੪) [illegible]।

(੫) [illegible]।

[illegible] ਨੂੰ [illegible] ਹੈ, [illegible] ?

[illegible] ਨੂੰ [illegible] ਕਿ [illegible]। [illegible]।

"[illegible], [illegible]। [illegible], [illegible]।"

([illegible] ੧੯੬੦)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ੴ ਸੰਗਤ

ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਹਤਵ ਮਨੁਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਣ ਲੈਣ ਪਾਸੇ ਕੇਹ ਜਾ, ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਸੰਗਤ ਚੰਗੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾੜੀ ਸੰਗਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਹੀ ਬਾਗਾਤ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਮਾਹਿ ਦਾ ਮਹਤਵ ਦੱਸ ਕੇ, ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਮਹਤਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ,
ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ।
ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ,
ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ।
(ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਬਾਣੀ- ਪੰਨਾ ੧੩੭੧)

ਜੇ ਕਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਕਤ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਸਾਕਤ ਦੂਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਾਫ਼ ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣ ਕਾਲਾ ਦਾਗ਼ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

"ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ,
ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ।
ਉਹ ਝੂਲੈ, ਉਹ ਚੀਰੀਐ,
ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ।੮੮।
(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ -੧੩੬੯)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਾਕਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਲੇ ਦੇ ਪੱਤੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੇ ਬੇਰੀ ਦਾ ਦਰਖਤ ਉਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬੇਰੀ ਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੇਲੇ ਚੀਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਾੜੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਨ ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਜੀਵ ਤਾਂ ... ਜਾ ਸਕਦੀ
ਠਹਿਰਾਏ ਹਨ ਕਿ ਧੁਰ ਜਾਏ ਕੀ ਕੌਤਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਹਿਤ ਸਾਗੀ ਉਸਾਰ ਗਏ ਪੜੇ ਇਕਾਗਰ
ਇਕ ਹਰ ਦੇਖੋ ਠਹਿਰਿਆ ਜਹਿਦ ਹੈ ਜਰ ਧੁਰ
ਜੀਵ ਨੂੰ ਸਾਥ ਕਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਰ ਧੁਰ ਜੀਵ
ਨੂੰ ਸਾਥ ਕਰ ਇੱਕ ਹੈ ਜੀਵ ਆ ਕੇ। ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ
ਇਕ ਜੀਵ ਉਹ ਕਰਦ ਹੈ।

੧ ਕਬੀਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਪੂਰਨ ਭਏ,
ਗਏ ਅਸਾਨ ਜਾਹਿ।
ਉਤੇ ਸਾਹਿਤ ਅਧਰ ਮਹਿ ਲਹਿਲਾ,
ਫੇਰਿ ਨ ਥੇ ਤੇ ਜਾਹਿ। (੧੭੩)
(ਸ਼ਬਦ ਕਬੀਰਬਾਣੀ ਪੰਨਾ-੧੩੭੨)

੨ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਤ ਸੰਗ ਹੈ,
ਸੱਚੀ ਦਰਸ ਕੀ ਆਸ।
ਵੇਖੇ ਅੱਖੇ ਪਾਰਖੀਆਂ,
ਪਰਗਟ ਤੇਜ (ਦਾਸ)।(੧੭)।
(ਸੰਤ ਕਬੀਰ ਸ਼ਲੋਕ ਪੰਨਾ-੧੩੬੫)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਚਨ
ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਜੀਵ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ
ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਥ ਨਿੱਤ ਤਰ ਜਾਵੇ ਰਹੇ, ਜੀ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੰਤ ਨੂੰ ਮਿਲੇ
ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਦ ਹੈ ਉਹ ਅਨੁਸਾਰੀ
ਹੋਣ ਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਰ ਜਾਂਦ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਵ
ਮਨੁੱਖ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਜੀਵ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਾਥ
ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਹੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੇ
ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਕਾਰ ਪੁਰਖ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਅੱਗੇ
ਸੱਚਾ ਸਰੂਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ
ਸੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਕੇ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਆਤਮਕ
ਜੀਵਨ ਸੰਵਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਣੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ
ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਰਮਾਤਮ ਸਰੂਪ ਹਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਈਏ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਜਾਗਤ ਸੋਤ੍ਰ ਨ ਜੀਆਹਿ,
ਉਪਾਵ ਸੰਗ ਪਹਿ ਰਹਾਹਿ ।
ਇਨ ਸਿਖਿਆਂ ਨਹਿ ਚਿਰੰਤਨ ਉਪਾਵ,
ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਮੁਕਤ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ।
ਪਰਮਾਰਥ ਕੋਈ ਨਾ ਸਿਝੈ ਉਪਾਵ,
ਵਰਨ ਸਿਝੈ ਮਰਜਾਹਿ ।
ਸੋ ਗੁਰ ਮਹਿ ਸਚਖਿਆ ਉਪਾਵ,
ਤਿਨ ਪੂਰੀ ~~ਕਰਹਿ~~ ਪਾਹਿ ॥੫॥
(ਸੋਰਠਿ ਮ-੫ ਪੰਨਾ-੬੪੯)

ਬੇਮੁਖ, ਮਨਮੁਖ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ, ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਜਾਗਤ ਕਦੇ ਨੂੰ ਸੁਖਾਈ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜੀਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਜਾਗਤ ਨੂੰ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਬੇਮੁਖ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸੁਭਾ ਕੀ ਅਵਗੁਣ ਤੋ ਸਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ। ਮੱਖੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਖੁਸ਼-ਬੂ ਦੇਣ ~~ਵਾਲਾ~~ ਵਾਲਾ ਚੰਦਨ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਚੰਦਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਮੱਖੀ ਬਦ-ਬੂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ~~ਮਨ~~ ਬੇਮੁਖ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਦਾ, ਨਾਮ ਸੁਖਦਾਇਕ ਉਪਾਵ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਬੇ-ਮੁਖ ਹੈ। ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦੇਖੋ।

"ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ,
ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ।
ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ,
ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੯੮॥
(ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਨਾ ੧੩੬੯)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਬੇ-ਮੁਖ ਹੋਏ ਜੀਵ ਨਾ ਕੀ ਨਾਲ ਇਹ ਹੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੱਖੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੱਖੀ ਇਕ ਗੰਦਗੀ ਵਿਚੋਂ ਚਾਹੇ ਉਡਕੇ ਇਕ ਚੰਗੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਗੰਦਗੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ ਗੰਦ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮੁਖ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ~~ਕ~~ ਮਨਮੁਖ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਚੰਗ ਨਾਲ ਦੇ ਇਕਨਾਰ...

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ... ਸਮਾਏ ਹੋ
ਕੇ ਪਰਮ ਪਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ
ਕਬੀਰ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ।

" ਕਬੀਰ ਸਾਧਨ ਕਾਰਨੇ,
ਤਪ ਕਰਿ ਪਾਵਤੀ ਹਾਰਿ।
ਜਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਖਾਂਦੇ,
ਤਪ ਪੁੰਨੈ ਪਰਮਾਰਥਿ(੨੪੨)
(ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਨਾ-੧੩੭੫)

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪਰਿਵਾਰ
ਦੇਖ ਕੇ ਓਹ ਜਾਣ ਗਰਜਦਾ ਜਾਨ ਕੇ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ
ਸੰਗਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ
ਆਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਸੰਗ ਦੇ ਦੀ ਬੁਰੇ ਸੁਭਾਵ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੁਰ
ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲੈਣ, ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰ
ਲੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

" ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ,
ਤਾ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ।
ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ,
ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ॥
(ਮ:੩ ਪੰਨਾ:੫੮੫)

ਕੁਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ
ਕੁਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ
ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਲਾ ਲਾ
ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਸੰਗਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ
ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ
ਲਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਰਕੇ
ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਰਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਕਰੋ।
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ
ਇਹ ਪਰਕਾਰ ਉਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
" ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਸਤਿ ਫਲੁ।
ਜੇ ਤੂ ਰਸਨਾ ਜਪਹਿ ਨਾਮੁ।
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ।
(ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਮ:੫ ਪੰਨਾ ੨੫੫)

ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਵਨ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਰਸ ਮਗਨ (ਲਿਵ) ਲਿਆ ਜੇ
ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਟਿਕਿਆ ਹੋ, ਤੇ
ਸੰਤ ਸਰੀਰ ਤੋਂ (ਸੰਤ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਦੀ ਧੂੜ ਪਾਈ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੁੜਿਆ
ਹੋਇਆ ਜੀਵ, ਆਪਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈ।

" ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤ,
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹੋ।
(ਆਸਾਵਰੀ ਮ-੫ ਪੰਨਾ ੪੦੬)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਿਗਿਆਸੂ
ਤੇ ਸਰਨ ਤੇ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ
ਕਰੀਏ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੀ। ਸੋ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰੂਪ,
ਜੋ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਤ ਹੋਵੇ ਕਿ, ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਿਓ ਜੋ ਕਿ ਬਿਰਹੋਂ ਵਿਚ ਰੋਗ ਨਾ ਰਹੇ।
ਜੋ ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲੇ
ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਜੋ ਸੰਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ
ਆਸਰਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸਦਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀਓ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੋ।

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ,
ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ।
ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ,
ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ।
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥
(ਸੋਰਠਿ ਮ.੫ ਪੰਨਾ ੬੧੪)

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ,
ਜੋ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹੋ, ਤੇ ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਓ, ਇਸ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨਾਂ
ਵਿਚ ਸਰਨ ਦੇ ਕੇ ਰੱਖ ਲਓ। ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਦਾਨ ਬਖਸ਼ੋ॥

ਮਨੋ ਜੋਗ ਖਾਤਰ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ
ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅੰਗ ੨੨੫ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਕੇਤੀ ਪੜੈ ਪੁਰਾਣ , ਕੇਤੀ ਬੇਦ ਪਾਠ ।
ਕੇਤੀ ਫਿਰੈ ਜੋਗ ਕੇਤੀ ਸੁਖੈ ।੩।
(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ:੧ ਅੰਗ ੨੨੫)

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣ ਪਾਠੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਿਚ ਖਾਲਸਾ ਹਨ। ਇਸ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦਾਸਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸਰਬ ਖਾਲਸਾ ਹਨ। ਤੇ ਸਾਰ ਗਾਣ ਦੇ ਨਿਰਗ ਦੀ ਦੱਸੀ ਜੋਗ ਜੋਗ ਹੀ ਸੀ, ਆਦਰ ਕੀ ਜੋਗ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹਨ। ਇਹ ਜੀ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੀ।

ਇਸ ਦੇਵੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਦੇ ਸਹੀਕੇ ਦੀ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜੋਗ ਸਨ, ਉਸ ਦੇਵੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਤੀ ਜੋਗ ਆਖ ਸਾਹਿਬ ਸੀ। ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇਵੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੇ ਜੋਗ ਸਨ ਉਸ ਦੇਵੇ ਤੇਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜੋਗ ਇਸ ਸੀ।

" ਜੋਗ ਖਾਤਰ, ਨੈ ਕਰੇ ਮਹਿਣੇ।
ਤੇਰ ਪਹਾੜੀ ਸਾਧੂ ਕੀਤਾ।
(ਸਾਖੀ ਦਾਸ)

ਸੰਤੇ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਜੋਗ ਖਾਤਰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਦਾ ਖਾਤਰ, ਪਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਤਰੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ

ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਆਏ, ਜਾਂ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਆਏ, ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸੋਚ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ
ਮੁੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਉਸ ਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹਿਰਦਾ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ
ਹੈ। ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠੀ ਹਨ ਇਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨੀ ਹੋਈ
ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਚਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਾ ਹਿਰਦਾ
ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਖਾਣ ਪੀਣ, ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਤੇ
ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ, ਮਰਨਾ, ਜੀਵਨ, ਸੁਭ ਆਦਿ ਬਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ
ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਉਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪਰਖ ਕੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜਾਣਦੇ ਕਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਦਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਜੋਗ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਤਉ ਪੰਖਣ ਨਾ ਹੋਤ,
ਕਾਗਦੇ ਪਤਰਾਂ।
ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੁਣਾ ਕਰਣੀ
ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਜੋ ਗਿਆਨੁ॥
(ਸਿਰੀਰਾਗ ਮ: ੧ ਅੰਗ ੧੬)

ਇਸ ਲਈ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਾਵਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਕਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਮ ਕਿਰਤੀਆਂ ਸੀਸਾਂ ਦੇ
ਉਸ ਇਹ ਗੁਣ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਬਾਣੀ ਦਾ
ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸੋਈ ਪੰਥ। ਇਸ ਲਿਖਣ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਬੇਨਤੀ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਦੀ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਦਰ ਬਾਣੀਆਂ ਸੀਸਾਂ
ਤੇ ਕਰੀ ਪੰਥ।

ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀਆ
ਮੋਹਨ ਜੇ ਦੇਵ।
ਇਹ ਜਗ ਤੇ ਮਨੋ;
ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਦੇਵੈ।
(ਮ: ੫ ਅੰਗ ੭੬੬)

~~ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ~~
ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਵੇ ਮਾਸ ਉਹਦੇ ਪੀਰ ਚਲੇ ਜਾਣ. ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਜਗਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨ ਕੀਤਾ। ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਆ ਹੈ।

ਚੌ.
ਏਕ ਸੁਖਾਲਾ ਪਤਨੀ ਕਹਿਆ।
ਆਇ ਗੁਰ ਹਿਗ ਬੇਨਤੀ ਕੀਆ।
ਆਪ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਤ ਲਿਜਾਓ।
ਨਾਂ ਤੁਰਕਨ ਜਾਂ ਫੜ ਜਾਓ।
ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਜੀਵਨ ਤਿਨ ਦਯੋ।
ਪਰ ਥੇ ਦੇਸ਼ਨ ਜਾਗਤ ਕਯੋਂ।
ਤੁਰਕੀ ਤਾਂ ਇਸ ਸਿਖਲੀ ਪਾਈ।
ਜੇ ਕੋਊ ਤੇ ਸੌ ਖਾਹ ਆਈ।
ਨੈਣੋ ਚਾਰਨ ਗੁਰੂ ਨਿਰਖਾਏ।
ਜਾਮਾ ਲੈਕ ਤੁਰਤੈ ਗੈਰਾਵੇ।
ਦੇਨ ਤੁਰਕਾਂਗੀ ਜਾਤ ਨੇ ਚਾਰ।
ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਾਗ।
ਸਭ ਸੰਗਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਏਗ।
ਬਿਸਾਨ ਪਿਆਨ ਕੀ ਅਰਦੇ ਕੋਲ
ਮਹਿਮਾਨ ਪੁਰਖ ਆਰ ਦੀਆ।
ਕਾਲੋ ਆਕੋ ਸਤਗੁਰ ਦੀਆ।
ਤਬੋ ਗੁਰੂ ਜੀਤੋ ਜਗ ਵਿਚਰੈ।
ਕੋਮ ਨਾਮੀਓਂ ਕਾ ਦਿਲ ਧਰੈ।

ਨੌਵੇਂ ਦੀਵਾਨ - ਸੋਰਠ ਵਿਚ ਠਹਿਰਕੇ, ਉਪਰੰਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਰਾਂਤ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਕਰਤ, ਕਾਠੀਕ, ਜੋਹੂ ਕੀ ਥਾਂ, ਤੇਰੋ, ਦਾਦਰ, ਅਰਗਾਜੀ, ਦੀਨਪੁਰ, ਗੁਰੂਸਰ, ਸਗਰਾਂ, ਮੱਤੇ, ਮਸੂਰ, ਰੋਹ ਗੁਰੂ, ਕੇਤਵਾੜੀ, ਇਸਦਾ ਦੌਰਿਆਂ ਤੋਰ ਸਮੂਹ ਆਦਿ ਵਿਚ ਪਧਾਰੇ। ਇਸਦਾ ਦੌਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੋਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਥੋਂ, ਪਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਜੀਵਨ ਪਵਿੱਤਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਦੂਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ਜਾਣ। ਜੀਵੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਦੀਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪਾਈ। ਆਇਓ ਜਾਣ, ਜੀਵਾਂ ਜੀਵ ਕਰਕੇ ਆਪ ਵਿਚ ਆਏ

Date | PARTICULARS | Folio | Rs. | P | Amount | Rs. | P. | Total

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ.

"ਸੀਸ ਅਰਪਤ ਜੋ ਰਾਖੈ ਟਾਣੂ।

ਤੁਰਤ ਪਠਾਵੈ ਆਪਣ ਠਹਿਰਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ।

ਜਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ [illegible] ਤਾਂ ਹੋਰ ਨੇ ਤੁਰੀ ਜਾਣਤ ਪਏ, ਜੋ ਤੇ। ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਦਿਤਾ। [illegible] ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ [illegible] ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ।

ਤਾਂ ਕੋਈ ਤੇਗ ਤਾਣ ਉਠਾਵੇ।

ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਾਵੇ।

ਸੀਸ ਅਰਪ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ਆਣੀ।

ਟਾਣੂ ਟਾਣੂ ਕਰ ਜਾਣੇ ਸੀਸ।

ਜਾਣੇ ਜਾਣੇ ਸੀਸ ਅਰਪਿ ਦੇ ਜਾਵੇ।

ਤਬੈ ਤਬੈ ਗੁਰ ਦਿਲ ਪਰਤਾਵੇ।

"ਸੀਸ ਅਰਪਤ ਜੋ ਰਾਖੈ ਟਾਣੂ,

ਤੁਰਤ ਪਠਾਵੈ ਆਪਣ ਠਹਿਰਾ।"

ਜੈਸ ਕਹਯੋ ਤਾਂ ਤੁਰਤ ਪਧਾਰਾਈ।

ਤਾਂ ਗਹਿ ਆਪ ਕਰੀ ਪ੍ਰਗਾਈ।

ਗੁਰੂ ਕਰਯੋ ਤਾਂ ਸਰਬੰਗ ਗਾਏ।

ਤੁਰ ਪਧਾਰਾਈ ਤਿਤ ਉਪਕਾਰ।

ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪ ਕਿਰਤ ਜਾਈ।

ਤਾਂ ਗਹਿ ਕੇ ਤੁਰ ਪਧਾਰਾਈ

ਆਪ ਗੁਰੂ ਸੀਸਾਂ ਅਰ ਆਵੇ।

ਆਪਣ ਕਰਕਿ ਦੀਆ ਅਰ ਆਵੇ।

ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀਸੀ ਆਪ ਪਾਈ।

ਤੁਰਤ ਕੀ ਸੋ ਜਣਾਂ ਉਪਾਈ।

(ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੀਸ ਅਰਪਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ (ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਚੁਣੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਕ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਸ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰਵਾਨ। [illegible]

ਸਾਰਾ ਇੰਘਾ ਜੀ ਨਾਮ ਜੀਵ ਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਰਥ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੀਵ।

ਸੰਗਲਾਂ ਘੰਡਾ, ਗਲ
ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਜਗ ਜੀਵ ਘੇਰ,
ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਅੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਜਮਰਾਜੀ।

ਅਰਥ।
ਸੰਗਲਾਂ ਵਿਚ, ਤੇ ਕਾਲੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਜਿਆਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। (ਮਹਾਨਕੋਸ਼)

ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਾਲੇ ਜੀਵ ਅਸਲ ਪਾਪੀ ਮਨਮੁਖਾਂ ਵਿਚ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ। ਜੇ ਕਰ ਖੰਡੇ ਤੇ ਚੋਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਪਰ ਕਾਲੇ ਜੀਵ ਅਸਲ ਪਾਪੀ ਹਨ ਜੇ ਕਰ ਖੰਡੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਹੀਂ ਅਸਲ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਜੀਵ ਅਸਲ, ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਆਖ ਪਾਠ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਕਾਲੇ ਕਰਮ ਕਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਥੀਆਂ ਪਰਵਾਨ ਕਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਸ ਆਪ ਪਾਇਆ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੀ ਤੇ ਦਾਸ ਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ. ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੀ ਪਾਲਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਕਾਲੇ ਜੀਵ ਅਸਲ ਮਨ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬੀਰ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਣੇ ਅਪਣੇ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਗੁਨਾਹ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

"ਕਬੀਰ ਕਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਕਮਾਏ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖ।
ਗੁਨਾਹੀ ਭਰਿਆ ਜੋ ਇਸ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਦੇ ਹੈ।"
(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ - ਪੰਨਾ ੧੩੬੫)

ਕਾਲਾ ਜੀਵ ਅਸਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਆਧਾਰ ਕਰਕੇ ਹੈ ਇਸ ਅੰਗੀਆ ਵਾਲਾ ਰੰਗ ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮਨੇ ਕਰਕੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੧) ਸੀਸ ਦੇ ਕੇ ਭੀ ਮਰਨ ਆਪਣੇ ਉਤੇ
ਖੇਤ ਵਿਚ ਨੇ ਜਾਣ ਓਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ
ਮਰਨ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(੨) ਸੀਸ ਨਾਲ ਜੋਗ ਕਰਦੇ
ਪਹਿਨਕੇ ਮਿਰਜ਼ਾ ਜਾਣ ਇਕ ਇਕ ਦਾਣਾ ਹੈ,
ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਣ ਵਾਲਾ ਪਾਪ ਦਾ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(੩) ਪਤੀ ਵਰਤ ਦੇ ਗੁਰਮਤ ਨਾਲ ਤੇ ਸੱਤ ਜੀ
ਵਿਚ ਜੀ। ਸੀਸ ਦੇ ਆਪਣ ਪਾਲਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਉਹਦਾ ਪਤੀ ਨਰਕ ਦਾ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੪ ਸੀਸ ਦੇ ਅਪਣਾ ਪਵਿਤ ਨਾਮ
ਦਾਨ, ਤਪਣ, ਜਪ ਆਦਿ ਆਦਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ
ਵਰਿਆਨ ਕਈ ਪਾਸ ਨਤੇ ਨਿਰਵਾਣ ਹੋਂਦ ਹਨ।
ਇਸਾਪਤ ਪਹਿਨਾਵਾ, ਤਪੀਸ ਆਪ ਕਰਿਣ ਦਾਇਕ
ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਜਾਣੀ ਸਿੰਘ ਦਸਾਂਗ ਇਸ ਪਾਰਸੇ ਹਨ।

ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਪਾਸ ਜੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਵਿਚਲੀ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੀਸ ਆਪਣਾ ਪਤਿ
ਓਸੇ ਪੂਰ ਕਰੇ, ਤੇਵੇ ਕਿਸੇ ਆਦ ਪਾਰ
ਨਿਆਪਣ ਆਣਾ, ਤੇ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਗ
ਦਾ ਨਾਮ 'ਧਰਮਨ' ਹੋਇਆ। ਇਥੇ
ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਭੇਟ ਗੁਰੂ ਕੀਤੀ।
ਸੰਗੀ ਆਦਿ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹਿਤਾਂ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਚਾਰ ਕਿਸਮ
ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਪਾਪ ਕਿਹਾ ਹੈ

1. ਅਨਮਤ ਤਿਆਗਣਾ।
2. ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪੀਣਾ।
3. ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ।
4. ਪਰ ਇਸਤਰੀ ਗਾਮਨਾ।

ਉਪਰਲਿਆਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ।

1. ਅਨਮਤਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ।
2. ਝੂਠ ਦਾ ਕਰਨਾ।
3. ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨਾ।
4. ਤਿਆਗੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ।

[illegible]

" [illegible],
[illegible]।
[illegible],
[illegible]।
[illegible],
[illegible] ॥"
([illegible])

[illegible]

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੨)

ਗਰਮੀ ਰੁੱਤਿ ਮੈਂ ਅਤਿ ਕਰਿ ਕੀਆ,
ਬਿਆਧ ਤਾਪ ਹਰਿ ਲਿਆਇ।
ਸਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮਿਠ ਪਾਨ ਕਰੀਜੈ,
ਤੌਸਾ ਮਾਰਤ ਸੰਤਾਪ॥
(ਸ੍ਰੀ ਗਜਾਮਾਮਾ ਅੰਕ 90)

ਦਾਖ ਮਿਸ਼ਰੀ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਬਣਾ ਕੇ, ਦਾਖ ਗੁਲਕੰਦ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਪੀਓ। ਇਸ ਨਾਲ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਠੰਢਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਗਰਮੀ ਦੇ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ।

(੧) ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪਾਣੀ ਉਬਾਲ ਕੇ ਠੰਢਾ ਕਰਕੇ ਪੀਓ।

(੨) ਰੋਗ ਫੈਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਓ, ਸਾਫ਼ ਸਫ਼ਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ।

(੩) ਬੁਖਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਓ।

(੪) ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਸਰਤ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

<u>ਭੋਜਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ</u>

ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖੋ, ਮੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਬਾਸੀ ਭੋਜਨ ਨਾ ਖਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਰੋਗ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਭੋਜਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੱਖੀਆਂ ਭੋਜਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਗ ਫੈਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਤੇ ਅਤੇ ਹੀ ਆਦਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਖਤ ਪ੍ਰੌੜ ਦਾਸ, ਜਾਣਕਾਰ ਮਰਦ,
ਰਜ ਤੇਇਆ, ਤੇਰਦਾਂ, ਕਪੂਰਾ ਜੇਹਾ,
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ, ਦਲੇਰ, ਉਦਾਰ ਚਿਤ
ਲੀਕ ਨਵਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਹਨਤੀ ਮਿਹਨਤੀ ਕਾਮ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(Masculine, mature, Good looking, self confident, Courageous, liberal, non conformist and Industrious)

-ਦਾਸ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਤਮਾ, ਰਬ, ਔਰਤ ਦੇ ਮਰਦ ਦੇ ਉਤੇ ਜਾ-
ਦੇ ਕਰ ਕੀਤੇ ਵੇਖਾਂ ਦੀ ਰੋਲ ਦੀ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ
ਆਦਰਸ਼ ਪੁਰਖ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਔਰਤ ਦੀ ਦੇਹ
ਆਤਮਾ ਹੈ ਔਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਹੈ।
ਇਸ ਕਰਕੇ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਰੀਝਾਂ ਭਾਵਨਾ-
ਵਾਂ, ਰਬ, ਪੁੱਤ, ਆਸਾਂ ਸਭ ਨਰ ਪੁਰਸ਼, ਪਿਓ ਤੇ ਦਾਸ
ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਦੇ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤਕ, ਜੀਵਨ ਦੇ
ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਲਾਭ ਕਾਰੀਏ ਉਸ ਦੀ
ਸਮਾਜਕ ਰਤੀ ਨੂੰ ਰੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(2) ਪਤਿਵ੍ਰਤੀ ਨਾਰ

ਪਤਿਵ੍ਰਤ ਧਾਰਿਆਂ ਦੇ
ਨਾਰ ਸੰਗ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਦੇਵਤਾ
ਦਾ ਪੂਜਾ ਪੁਰਸ਼ ਪਾਤ ਸਰਧੀਆਂ ਜੀ ਕਰਦੀਆਂ
ਜਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਤਿਵ੍ਰਤ ਸੰਜਿੰਦ ਇਸਤਰੀ
ਦਾ ਦੁਖ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰਦਾ ਹੀ ਨਾਰ ਧਾਰ
ਨੀ ਕਰਨਾ ਕਾਰ ਪਤਿਵ੍ਰਤੀ ਨਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਖ ਮਾਤਰ
ਨੂੰ ਸਿਧੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਵਿਤਰ ਬਣਾਉ
ਰਖਣ ਲਈ ਜਿਥੇ ਆਤਮਕ ਗਿਆਨਵਰਧਕ
ਰਖਣ ਲਈ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ
ਸਰਬ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਸੁਭਾਉ ਇਹ
ਸਿਖਿਆ ਹੈ
'ਜੀਅ ਜਾਣਿਆ ਕਹੀਆ,
ਖਾਵੈ ਭੋਗ ਪੀਆ ਮਾਹਿ।
ਅਤੇ: "ਪਰ ਤ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ।"
ਇਸ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।
' ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਉਂ ਨੇਹ ਲਗਾਵੈ,
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤਉ ਸਿਖ ਨ ਭਾਵੈ।
(ਰਹਿਤ ਨਾਮਾ)
ਰਹਿਤਨਾਮਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਾਰੇ ਭਾਈ
ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।
" ਪਰ ਬੇਟੀ ਕੋ ਬੇਟੀ ਜਾਨੈ,
ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਮਾਤ ਬਖਾਨੈ।
ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੋ ਰਤ ਹੋਈ,
ਰਹਿਤਵਾਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿੰਘ ਸੋਈ।
(ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ)
ਚੀਅ "ਜੂਠ ਨ" ਖਾਵਹਿ ਜਾਇ,
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹੇ ਸਾਚ ਸਾਈਂ।
(ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ)
ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਰਖ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।
" ਕਹੀ ਦੇ ਜੀਵ ਤੇ ਇਹ ਜਾਂ,
ਜਾਗੀਏ ਨੂੰ ਦੇਵ ਕਰ ਜਾਣਾ।
ਦੂਜਾ - ਦੇਸ ਪਰਚਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ
ਤੀਜਾ - ਧਰਮ ਜਾਣਾ ਹੈ।
ਚੌਥਾ - ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਧਨ ਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।"

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(3) ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ

ਝੂਠ ਦਾ ਤਿਆਗ ਜੀਵ
ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ, ਸਗੋਂ
ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਝੂਠ
ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਪਤਨ ਕਰਾ
ਕੇ ਬੋਲਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
"ਮਸਕਰਿਆਂ ਦਾ ਝੂਠ ਸੁਣਕੇ ਆਪ"।
ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਬਾਣੀ ਉਚਾਰ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ
ਇਸ ਮਸਕਰਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਸ
ਮਸਕਰਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਮਖੌਲੀਏ
ਦੇ, ਤੇ 'ਝੂਠ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਚੁਗਲੀਆਂ
ਨਿੰਦਿਆ ਆਦਿ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਬੀਰ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ
"ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਮਸਕਰਿਆਂ ਦਾ ਝੂਠ
ਨਾਹ ਸੁਣੇ ਕਾਈ"
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਇਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ
ਮੰਨੇ ਸਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ।
ਇਸ ਵਚਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ "ਮਸਕਰਿਆਂ
ਦਾ ਝੂਠ ਨਾਹ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ
ਚਾਹੀਦਾ। ਜੋ ਨਾਹ ਸੁਣਨ ਉਹ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੀਸ ਪਰ ਸੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ
ਤਰਕਾਂ ਤੇ ਨਾਹ ਸੁਣ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਿਤਨਾ
ਕ ਤੇ ਲਿਖਾਂ ਦੇ ਰਹਿਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਤਰਕ ਇਹ ਹੀ।
"ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਵਾਰਿ ਬੋਲਣ ਦਾ ਨਾਹ
ਸਦਾ ਏਕ ਕਬੀਰ ਜਿਸ ਤਰਕ"

PARTICULARS Date Ledger Amount
Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੬)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ
ਉਪਰਾਲਾ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਂ
ਤੇ ਨਾਮ ਜੀ ਵਿਚ ਤ੍ਰੈ ਪਰਮਾਤਮਾ/ਕਰਮਕਾਂਡ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ
ਕਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਜੀ ਦੇ
ਕਰ ਦਰਸ਼ਨ (ਜੋਤ) ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਰ
ਦੀ ਮਾਲਾ/ਕੋਈ ਤੁੰਦੀ ਤੇ ਇਕ ਕਰਨ
ਰੋਗਾ ਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ/ ਇਸ ਮਹਾਨ
ਇਕ ਦਾ ਕਰਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕ
ਰੋਗ ਦੀ ਇਕ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰੀ
ਮਾ ਕਰੀ ਹੈ।

ਨਾਮ ਨਾਮਕਰਣ ਦਾਤੇ।
ਮਾਇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਕ
ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਜੀ ਹੈ।

" ਧੰਨ ਕਲਿਯੁਗ ਕਰ ਨਾਮ ਸਮੇਂ,
ਭਗਤ ਸੇ ਨ ਕਿਸ ਲਹੇ,
ਜੋ ਨਰ ਏਕ ਘੜੀ ਭਗਵੰਤ [illegible],
ਤੋ ਕਿਧੀ ਸੁਧਾ ਸਮਾਵੇ"
(ਸਾਕਤ ਕਵਿਤਾਵਲੀ ਪੰਨਾ [illegible])

ਕਾਹੀ [illegible] ਜੀ [illegible]
ਇਸ ਨਾਮ ਆਰਤ ਵਿਚ [illegible] ਹੈ।
" ਨਾਮ ਮਹਿ ਨਾਮ [illegible] ਹਰ ਦੇ,
ਜਨੁ ਤਿਸ ਕੇ [illegible] ਸੰਤਨੀ"
(ਗਉੜੀ ਮ: ਪੰਨਾ ੨੯੭)

ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ [illegible] ਸਚਿਆਰ
ਕੀਤੇ ਦਾਸਤਨ ਇਸ ਤੇ ਵਿਵੇਕ [illegible]
ਉਪਜਦੇ।
" ਨਿਸ ਨਾਮ ਜਪੀ ਆਪਿ" । ਇਸ ਸੰਗਤ
ਵਿਚ ਇਸ ਜੀ ਵਰਨਣ ਹੀ ਹੈ।

PARTICULARS | Ledger | Amount

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(ਖ) ਤੰਮਾਕੂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ । ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਨ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਮਾਹਿਰ ਸਹੀ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ

ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉ ਵਿਚ ਤੰਬਾਕੂ

ਦਾ ਸੇਵਨ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਦਾ ਅਸਰ

ਸਰੀਰ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਹੈ ।

ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਅੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ

ਹੈ, ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਸਮਾਨ ਹੈ

ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ । ਤੰਬਾਕੂ ਨਾਲ

ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੇ ਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਤੇ ਸਾਹ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਤੰਬਾਕੂ ਨਾਲ

ਖ਼ੂਨ ਦਾ ਦੌਰਾ, ਦਿਲ ਦੇ ਰੋਗ, ਅਧਰੰਗ

ਆਦਿ ਤੇ ਹੋਰ ਰੋਗ ਲੱਗਦੇ ਹਨ

ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ

ਤੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਤੰਬਾਕੂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਵੀ

ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਸ

ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਆਖਿਆ ਹੈ ।

ਇਸ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਨਾ ਕਰੇ

ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ

ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ।

ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਨਸ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ

ਹੈ । ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕੁੱਠਾ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ । ਕੁੱਠਾ ~~ਮਾਸ~~ ਕੁੱਠਾ

ਮਾਸ ਮੁਸਲਮਾਨ । ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਮਨਾ ਹੈ

ਇਸ ; ਕੁੱਠਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਕਿ ਜਿਸ ਤੇ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ।

PARTICULARS

Date तिथि	PARTICULARS विवरण	Ledger Folio खाता पृष्ठ	Amount रकम Rs.	P.	Total जोड़ Rs.	P.

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

A RSM PRODUCT

(੪) ਤੰਬਾਕੂ ਨਹੀ ਵਰਤਣਾ। ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਖੋਜ
ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਜਹਾਂਗੀਰ ਜੀ
ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਘਟ ਚੁੱਕੀ ਸੀ
ਇਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤੰਬਾਕੂ
ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀ ਆਇਆ।
ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਦਾ ਅਸਰ
ਸਰੀਰ ਤੇ ਮਾੜਾਂ ਰੋਗਾਂ ਤੇ ਘੇਰਦਾ ਹੈ।
ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ
ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ
ਘਟਾ ਰਹਾ ਹੈ; ਤੇ ਇਸ ਕਿਆਸ
ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਤੰਬਾਕੂ ਕਾਰਣ
ਕੈਂਸਰ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ।

(੫) ਮਾਸ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ।

(੬) ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀ ਵਰਤਣੀਆਂ।

(੭) ਭੰਗ ਚਰਸ, ਤੇ ਫੀਮ ਆਦਿ ਨਸ਼ੇ ਨਹੀ ਖਾਣੇ।

(੮) ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

(੯) ਕੁੜੀ ਮਾਰਨਾ, ਕੰਨਿਆ ਹੱਤਿਆ ਤੇ ਧੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ
ਨਹੀ ਕਰਨੀ।।

(੧੦) ਕੁਸੰਗਤ ਕਰਨੀ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਨਾ।

(੧੧) ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੂਠਾ ਨਹੀ ਖਾਣਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੂਠਾ ਦੇਣਾ।

(੧੨) ਮਾਤ ਪਿਤਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੰਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਦਾ ਅਦਬ ਕਰਨਾ।

(੧੩) ਨਿੰਦਿਆ ਚੁਗਲੀ ਨਹੀ ਕਰਨੀ।।

(੧੪) ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ

(੧੫) ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀ
ਤੋੜਨਾ।।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਾਹ
ਇਕ ਮਿਠਾ ਜ਼ਹਿਰ

ਚਾਹ ਇਕ ਮਿਠਾ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਇਕ ਇਸ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਚਾਹ ਜ਼ਹਿਰ ਤੇ ਖ਼ਰਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। [illegible] ਦੀਆਂ ਖੋਜੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿਚ [illegible] ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਹ ਤੇ ਚਾਹ ਦੀ ਕਿਸਮ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਚਾਹ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(1) ਚਾਹ ਵਿਚ ਮੁਖ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਤੱਤ ਕੈਫ਼ੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 2.75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (CHEMICALS) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ਾਬ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦਰਦ ਆਦਿ ਹੋਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਗਠੀਆ ਦਾ ਰੋਗ ਤੇ ਉਨੀਂਦਰੇ ਦੇ ਰੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਚਾਹ ਵਿਚ ਥੀਨ ਤੱਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਕੀ, ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(3) ਚਾਹ ਵਿਚ ਟੈਨਿਨ ਤੱਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਦੀ

ਆਕਸੀ. ਪਦਾਰਥ ਹਨ। ਇਹ ਟੈਨਿਨ ਤੱਤ
ਦਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜਦ ਇਹ ਦਸਤ, ਗੈਸ ਰੋਗ ਪੈਦਾ
ਕਰਦੀ। ਇਹ ਪਾਚਣ ਅਸਰ ਅਤੇ
ਗੈਸਟਰਾਈਟਿਸ ਆਦਿ ਰੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਅੰਤੜੀਆਂ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ
ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵੀ ਪਚਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਤ ਜਦ ਚਾਹ ਪੱਤੀ ਨੂੰ
ਪਾਣੀ ਵਿਚ (TEA LIQUOR) ਵਿਚ ਘੁਲਦਾ
ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਹ ਦੇ ਕਾਲੇਰ ਰੰਗ
ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਚਾਹ ਪੱਤੀ ਨੂੰ
ਜੋਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ
ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਤ ਚਾਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ
ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ।

(੪) "ਥੀਨ" ਅਤੇ "ਕੈਫੀਨ" ਇਸਮਾਰਤੀ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਹ ਦੇ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਵਧਾਉਂ
ਵਾਧੇ ਚੁਸਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦ ਹੈ,
(mental excitation and sense of
well being) ਪਰ ਇਹ ਪਕੜੀ ਥੋੜੀ
ਦੇਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(੫) ਟੈਨਿਨ ਤੱਤ ਦਾ ਅਸਰ ਕੁੱਝ ਨੂੰ
ਵਾਰ ਹੈ, ਜਦ ਅੰਦਰ ਜਖਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ACIDITY, ਰੋਗ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ ਇਹ
ਵਧਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

(੬) ਚਾਹ ਵਿਚ ~~…~~
ਵਾਇਰਸਾਇਕ ਆਦਿਕ ਅਖਾਂ ਦੇ ਰੋਗ
ਇਹ ਵਧਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible] ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੭) [illegible] ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ [illegible] ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ [illegible] ਹੈ।

(੮) ਪੇਸ਼ਾਬ [illegible] ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੯) [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੧੦) [illegible], [illegible], ਰੋਗ, [illegible] ਦਾ ਰੋਗ, [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(੧੧) [illegible] ਸ਼ਕਤੀ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੁੰਦਾ ਹੈ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(੧੨) [illegible] ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, [illegible] ਦਾ ਰੋਗ ਵੀ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

[illegible] ਵਿਚ [illegible] ਤੋਂ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। [illegible] ਵਿਚ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। [illegible] (੧੦) [illegible]।

(੧) ਟੈਨਿਨ (੨) [illegible]

(੩) [illegible] (੪) [illegible]

(੫) ਕਾਰਬੋਲਿਕ ਐਸਿਡ (੬) ਔਂਜੀਨ
(੭) ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ (੮) ਨਾਈਟਰੋਜਨ
(੯) ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ (੧੦) ਕਾਰਬੋਨਿਕ ਐਸਿਡ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼ਾਬਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿਚ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਸਰੀਰ ਧਾਤੂ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਵਿਚ ਕਈ ਰੋਗ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ। ਖੂਨ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਸਮੂਹ ਅਸਰ (COLLECTIVE SECONDRY ACTION) ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹੈ।

(੧) ਨੀਂਦ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾ ਆਉਣੀ।
(੨) ਸਿਰ ਦਰਦ ਰਹਿਣਾ।
(੩) ਚਿੜਚੜਾਪਨ ਹੋ ਜਾਣਾ.
(੪) ਮਨ ਵਿਚ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿਣੀ (DEPRESSION)
(੫) ਦਿਲ ਵਿਚ ਘਬਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ।
(੬) ਖੁਰਾਕ ਹਜ਼ਮ ਨਾ ਹੋਣਾ।
(੭) ਭੁੱਖ ਘਟ ਜਾਣੀ।
(੮) ਪੇਟ ਵਿਚ ਜਲਨ ਰਹਿਣੀ
੯ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਆਉਣਾ।
(੧੦) ਕਬਜ਼ ਰਹਿਣਾ.
(੧੧) ਪੇਟ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ਾਬ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ। (ACIDITY)
(੧੨) ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋ ਜਾਣੀ।
(੧੩) ਪੇਟ ਵਿਚ ਦਰਦ ਰਹਿਣਾ.
(੧੪) ਪਿਸ਼ਾਬ ਵਿਚ ਜਲਨ ਰਹਿਣੀ
(੧੫) ਗੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪਥਰੀਆਂ ਹੋਣਾ।
(੧੬) ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ
(੧੭) ਗੁਰਦੇ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣੇ।
(੧੮) ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਕੀ ਹੋ ਜਾਣੀ
(੧੯) ਪੇਟ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਜਾਣੇ।

(੨੦) ਗਊਆਂ ਦਾ ਰੋਗ ਨੂੰ ਜਾਣਾ।
(੨੧) ਆਪਾਂ ਸਭੀ ਨਾਮਿ ਸਮਰਥ ਹੈ।
(੨੨) ਖ਼ੁਰਾਕ ਸਭ ਪਾਸਦੀ ਆਖਿਦੇ ਹੈ।
(੨੩) ਪਾਣੀ ਸਬਦੀ ਪੱਟ ਸਾਂਈ ਹੈ।
(੨੪) ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ.
(੨੫) ਕਬਜ਼ ਰੋਗ ਨੂੰ ਜਾਣਾ।
(੨੬) ਗਾਜਰੀ ਰੋਗ ਦਾ ਹੋਣਾ।
(੨੭) ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਖੂਨ ਰੋਗ ਦਾ ਹੋਣਾ.
(੨੮) ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਫੋੜਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ।
੨੯ ਫਿਨਸੀ ਫੋੜਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ।
(੩੦) ਮਸੂੜਿਆਂ ਦੇ ਰੋਗ ਦਾ ਹੋਣਾ.
(੩੧) ਖੁਸ਼ਕੀ ਦਾ ਨਾਸ ਨੂੰ ਜਾਣਾ।
(੩੨) ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ.
(੩੩) ਦਮਾਗ ਦੇ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।
(੩੪) ਨਜ਼ਰਾਂ ਦਾ ਆਖਿਣਾ।
(੩੫) ਪਾਗਲਪਨ ਰੋਗ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ।
(੩੬) ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਕੀੜੀ ਖਿੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣੇ।
(੩੭) ਆਦਤ ਪਕੜੀ ਪੱਟ ਜਾਣੀ।
(੩੮) ਪੇਟ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇ।
(੩੯) ਫਿਨਸੀ ਫੋੜ ਦਾ ਦਾਗ ਹੋਣਾ।
(੪੦) ਇਸਤਰੀ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਣਾ।

ਸਰਾਵੇ ਦੀ ਕਾ ਪੀਣ ਨਾਲ ਕਾ ਦੇ ਤੋੜੇ ਸਕੋਟ ਇਲਾਜ ਸਾਰਦੀ ਦੀ ਜਰਿਆ ਕਰ ਸਕ ਜਾਣ ਹੈ॥ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਰੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮਿਖ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਇੰਨਾ ਰੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾ ਇਸ ਕਿਆਨ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਗਿਆ.

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਕੁਟੇਸ਼ਨਾਂ
ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ

(੧) ਤਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਂਸੀ-ਰੋਗ,
ਦੀਰਘਕਾਲਿਕਤਾ, ਨਿਊਮੋਨੀਆ ਆਦਿ ਰੋਗ
ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਡਾ. ਨੈਣੀ ਸਿੰਘ)

(੨) ਤਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਂ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।
(ਡਾ. [illegible])

(੩) ਤਾਂ ਵਾਲਾ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
([illegible])

(੪) ਤਾਂ ਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰੂਹ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
(ਡਾ. [illegible])

(੫) ਤਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਲਸ
ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਡਾ. [illegible])

ਕੁਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਲੰਬੀ ਲੜੀ
ਤੋਂ ~~[illegible]~~ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ
ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਾਨੀਕਾਰਕ
ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਦੀ
ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਜੋ ਸੀਗ ਤਾਂ ਨੂੰ
ਪੀਣ ਲਈ। ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦਾ
ਅਤਿਅੰਤ ਨੀਂ [illegible] ਤੇ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰੀ।
ਤਾਂ ਲੋਕ ਤੇ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਪਾਏ।

ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ - ਤਾਸ਼ਕੰਦ

ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਰਬ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸਾਮਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਣੀ ਸਨ ੧੫੫੬ ਇਸਵੀ ਲਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਬਤ ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੈਮੂਰ ਜਾਣਾ ਇਸ ਦੀ ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਆਬਾਦ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਜਾ।

" ਤਾਸ਼ਕੰਦ ਦੀ ਵਸੋਂ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਮੌਸਮ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਆਬਾਦ ਕਰਦੀ ਸਾਰੀ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਬਾਰੀ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਤੇ ਦਾਨੇ ਦੇ ਵੇਖਾਂ ਦਾ ਦਾਬਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਵਸੋਂ ਤੇ ਸਨ ੧੬੦੪ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਜਰ ਜਾਣ ਅਫ਼ਗਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਆ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਦਬ ਕੇ। ਇੰਗਲਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਸਪਾਸ ਉਪਜਾਊ-ਭਰੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕਾ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਹਰ ਦਰਦ ਨਾਲ ਅੰਤ ਨਾਲ ਜੋੜ। ਰੂਸ ਬਾਕੀ ਜਰਮਨ ਇਸਾਈਆਂ ਰੂਸੀ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਆਸਪਾਸ ਅੰਤਰਰਾਜ ਪਰਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਾਰੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸਨ ੧੮੬੫ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਜਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇਹਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸ਼ਹਿਰ ~~ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦਰ~~ ਪੈਂਦਾ ਆਸਪਾਸ ਰਹਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਵੰਡਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਾਕੀ ਬਾਹਰ ਸਨ ੧੯੩੫ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ। ਇਸੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਦੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲੱਗੇ।

ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਇਆ।"

ਖੋਜਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਵਿਚ ਰਸਾਇਣਕੀਆਂ, ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਪਾਏ। ਤੰਬਾਕੂ ਸੇਵਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਨਿਕੋਟੀਨ ਹੋਵੇ ਵਾਲਾ ਜ਼ਹਿਰ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਕੋਈ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧ ਰਸਾਇਣ ਮਿਲਦੇ ਵਿਚ ਧੂੰਏਂ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਕੋਟਿਨ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਕੋਟਿਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਈ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਸੇਵਨ ਤੰਬਾਕੂ ਨੋਸ਼ੀ ਆਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਿਕੋਟਿਨ ਦਿਲ, ਦਿਮਾਗ਼ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਾਨਸਿਕ ਹੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕਿਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵਿਰਾਸਤੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਧਰਮ ਨਿਰੋਗਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

(ੳ) ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।

(ਅ) ਘਰ-ਬਾਹਰ ਜਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਕੋਈ ਪਰਾਈ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਧੀ ਭੈਣ ਜਾਣਨਾ।

(ੲ) ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਪਰਾਇਆ ਹੱਕ ਖਾਣਾ ਪੈਸਾ ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(ਅ) ਸਿਹਤ ਲਈ ਤੰਬਾਕੂ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਹੋ।
ਭਾਵ ਸਿਗਰਟ, ਬੀੜੀ, ਹੁੱਕਾ ਜਾਂ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤੰਬਾਕੂ ਨਹੀਂ
ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ।

ਤੰਬਾਕੂ ਸੇਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਧੂੰਏਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੇ ਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਲਾਗੇ ਦੇ ਬੰਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਉਸ ਦੀ ਜੇ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਨ 1966 ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿਗਰਟ ਦੀਆਂ ਡੱਬੀਆਂ ਤੇ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਗਰਟ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ", ਅਤੇ 1971 ਤੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਰਨਾਂ ਤੇ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1966 ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਰਜਨ ਜਨਰਲ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ ਭਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 20 ਅਤੇ 25 ਸਿਗਰਟ ਰੋਜ਼ ਪੀਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਿਗਰਟ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ "Quit Smoking" ਵਰਿਟ ਆਫਿਸ ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋਣਾ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਿਚ ਇਕ ਗਲਤ ਹੈ ਸਿਗਰਟ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਮਾਕੂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਨਿਕੋਟੀਨ [illegible] ਮਾਤਰਾ
ਵਿਚ ਸਿਗਰਟ ਰਾਹੀਂ ਪੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਕੋਟੀਨ
ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਅਸਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਕ
ਸਿਗਰਟ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਸਾਰੀ ਨਿਕੋਟੀਨ ਇਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਨੁੱਖ
ਦੇ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ
ਮਨੁੱਖ ਤੁਰਤ ਤੜਫ਼ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਤਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ
ਨਿਕੋਟੀਨ ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਵਿਚ।

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ
ਪਾਵਨ ਬੀੜ ਸਨ ੧੬੦੪ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਅਤੇ ਤਮਾਕੂ ਸਨ ੧੬੧੫ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ
ਆਇਆ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਤਮਾਕੂ
ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਨੇ ਕੋਈ ਬਾਣੀ
ਨਹੀਂ ਰਚੀ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਨੇ [illegible] ਕੋਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ
[illegible] ਸਿੱਖ ਅਤੇ [illegible] ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ
ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੀ।

(ੳ) ਤਮਾਕੂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੀਣਾ।
(ਅ) ਟੋਪੀ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਣੀ।
(ੲ) ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕਟਾਉਣੇ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ
ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
ਰਣਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ਤਮਾਕੂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਅਸਰ ਤੋਂ
ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਮਾਕੂ ਬਾਰੇ ਖ਼ਾਸ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ
ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤਮਾਕੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ
ਨੂੰ ਕੁਰਹਿਤ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦਿਤਾ ਸੀ।

" ਜੋ [illegible] ਤਮਾਕੂ ਰਾਖੇ [illegible] [illegible]
ਅਤੇ ਜੋ [illegible] ਨੂੰ [illegible] [illegible]

ਤਕ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਫੁਹਾਰੇ
ਅੰਦਰ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਜੀ ਨੇ ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਬੇਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਫੁਹਾਰੇ ਨੂੰ ਆਪ ਗਏ। ਇਸ ਜਿਸ ਦੀ ਆਰੰਭਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਬਹੁਤ ਵਧਾਉਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

(1) ਗਿਆਨੀ ਦਯਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ
(2) ਜਥੇਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ
(3) ਜਥੇਦਾਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ
(4) ਜਥੇਦਾਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
(5) ਜਥੇਦਾਰ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਜੀ
(6) ਕਾਦੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ 20 ਅਗਸਤ 1873 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਫੁਹਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਫੁਹਾਰੇ ਦਾ ਚੁੰਮਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖ ਜਾਏ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫੁਹਾਰੇ ਦਾ ਅੰਦਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਿਸਮ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਰੋਗ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਫੁਹਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖ਼ਲਾ ਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ ਰੋਕ ਲੱਗੇ ਹਨ. ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਰੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਲੀਆ, ਜਿਗਰ, ਗਠੀਏ ਆਦਿ ਰੋਗ ਵੀ ਫੁਹਾਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਲੇ ਰੋਗ ਪਰਜੀਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ. ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੋਰ ਲੱਗੀਆਂ ਜਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਘਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਨ। ਫਿਰ ਰੋਗ ਵਿਚ ਪਕੜਨਾ ਜਨ।

(ੲ) **ਸਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.**

(੧) ਸਾਹ ਦਾ ਫੁਲਣਾ।
(੨) ਸਾਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਆਉਣਾ।
(੩) ਸਾਹ ਵਾਲੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਸੋਜ ਹੋਣਾ।
(੪) ਖੰਘ ਦੇ ਆਉਣੀ।
(੫) ਗਲੇ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।
(੬) ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣਾ।
(੭) ਬਲਗਮ ਵਾਲੀ ਖੰਘ ਦੇ ਆਉਣੀ।
(੮) ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਝਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸੋਜ ਰਹਿਣੀ।
(੯) ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਰੋਗ ਲੱਗ ਦੇ ਜਾਣੇ।
(੧੦) ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਜਾਣੀਆਂ। ਅੰਦਰੋਂ ਸੁੱਕੀਆਂ।

(ਸ) **ਦਿਲ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.**

(੧) ਹਰਟ ਅਟੈਕ ਹੋਣਾ।
(੨) ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਰਦ ਹੋਣਾ.
(੩) ਅੰਜਾਇਨਾ ਰੋਗ.
੪ ਅਧਰੰਗ ਬੀਮਾਰੀ।
(੫) ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੋਜਸ਼ ਦੇ ਆਉਣੀ।
(੬) ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਝਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸੋਜ ਹੋਣਾ
(੭) ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੂਈ ਦਾ ਦਰਦ ਹੋਣਾ।
(੮) ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦੇ ਆਉਣੀ - ਵਿਗਾੜ।

(ਹ) **ਖੂਨ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.**

(੧) ਖੂਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਉਣੀ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(2) ਅੱਖਾਂ ਪੱਕਣ ਵਿਚ ਦਰਦ ਹੋਣਾ।
(3) ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹੋਣੀ।
(4) ਖੂਨ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜਾਣੀ।
(5) ਖੂਨ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਹੋਣੇ।
6 ~~[illegible]~~ ਪਾਗਲ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।

(ਅ) <u>ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ</u>

(1) ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਫੋੜੇ ਤੇ ਸੋਜ।
(2) ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੋਜ।
(3) ਸਾਹ ਨਾਲੀ ਤੇ ਸੋਜ।
(4) ਸਾਹ ਨਾਲ ਦਾ ਘੁਟਣਾ।
(5) ਨਿਮੋਨੀਆ, ਪਲੂਰਸੀ, ਛਾਤੀ ਤੇ ਸੋਜੀ।
(6) ਤਪਦਿਕ, ਰੇਸ਼ੀ ਖੰਘ ਦਮਾ ਦੇ ਛੂਤ ਰੋਗ।
(7) ਐਲਰਜੀ ਨਾਲ ਸਾਹ ਰੁਕਣਾ ਤੇ ਹੱਫਣਾ ਦਾ ਸਾਹ।
(8) ਪਸੀਨਾ ਸਾਫ ਨਾ ਹੋਣਾ।

(ੲ) <u>ਪਾਚਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ</u>

(1) ਜੀਭ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਤੇ ਸੋਜ।
(2) ਮੂੰਹ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਤੇ ਸੋਜ।
(3) ਮਿਹਦੇ ਦੀ ਅੰਦਰ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ।
(4) ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ ਤੇ ਸੋਜੀ।
(5) ਵੱਡੀ ਅੰਤੜੀ ਵਿਚ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਹੋਣਾ।
(6) ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿਚ ਖੂਨ ਵਹਿਣਾ।
(7) ਪੇਟ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਹੋਣਾ।
(8) ਪ੍ਰੋਸਟੇਟ ਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣਾ।
(9) ਕਬਜ਼ ਰਹਿਣੀ।
(10) ਮਿਹਦੇ ਦੀ ਜਲਨ ਹੋਣੀ

(ਸ) <u>ਗੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ।</u>

(1) ਗੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪੱਥਰੀ ਤੇ ਸੋਜੀ
(2) ਗੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੩) ਖੰਘਣ ਦਾ ਫੈਲਣ ਰੋਕਣਾ।
(੪) ਦੀਰਘ ਪਾਣ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।
(੫) ਅੰਤੜਾਂ ਵਿਚ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਹੋਣੀ।
(੬) ਮਿਹਦੇ ਵਿਚ ਖਰਾਬੀ ਹੋਣੀ
(੭) ਭੁੱਖ ਘੱਟ ਲੱਗਣਾ ਆਦਿ ਰੋਗ।

(ਖ) <u>ਸਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.</u>

(੧) ਗਲਤ ਪਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੨) ਸਾਹ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਸੋਜ ਆਦਿ।
(੩) ਸਾਹ ਨਾਲੀ ਅੰਦਰ ਸਾਹ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।
(੪) ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦਿੱਕਤ।
(੫) ਸਾਹ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ।
(੬) ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭਰਨਾ।
(੭) ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗਾਂ ਵਿਚ ਫਿਲਟਰ ਦੇ
ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਆਦਿ ਹੋਣੀ।
(੮) ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਪਾਰ ਫੈਲਣਾ।
(੯) ਸਾਹ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਰੋਗ ਹੋਣਾ।

(ਗ) <u>ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.</u>

(੧) ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਧੁੰਦਲਾਪਨ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੨) ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਜਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੩) ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਦਰਦ ਹੋਣਾ।
(੪) ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਵਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੫) ਅੱਖਾਂ ਪੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੬) ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੋਜ ਹੋਣੀ।

(ਘ) <u>ਚਮੜੀ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ.</u>

(੧) ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੇ ਸੋਜ।
(੨) ਖੁਜਲੀ ਆਦਿ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ।
(੩) ਚਮੜੀ ਤੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦਾ ਬਣਨਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੪) ਜੰਗਲ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਜਾਣ ਤੇ ਮਨਾਹੀ।
(੫) ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਫੁਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ।
(੬) ਮਨੁੱਖ ਉਪਰ ਤੇ ਪਤਿਆਂ ਲਾਉਣ ਤੇ ਮਨਾਹੀ।
(੭) ਔਰਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਤੇ ਮਨਾਹੀ।
(੮) ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਜਾਣ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰ ਰਹਿਣੀ।
(੯) ਨਾਲ ਪੈਣ ਰੋਗ ਰੋਕ।
(੧੦) ਜੰਗ ਵਿਚ ਦਯਾ ਰੋਕ।
(੧੧) ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚ ਪੀੜ ਦੇ ਮਨਾਹੀ।
(੧੨) ਵੈਰ ਦੇ ਰੋਗ ਰੋਕ।

(ਙ) ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ: ਰਸਾਇਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ

੧) ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਰਸਾਇਣ ਪਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੇ ਮਨਾਹੀ।
੨) ਔਰ [illegible] ਦੀ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਪੀੜਤ ਤੇ ਮਨਾਹੀ।
(੩) ਵੈਰੀ ਰੋਗ ਰੋਕ ਤੇ ਆਰਾਮ ਰੋਗ ~~*~~ ਨਾਲ ਆਇਤ।
(੪) ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਮਾ ਪਾਉਣਾ।

(ਚ) ਆਤਮਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੋਗ.

(੧) ਆਤਮਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰੋਗ।
(੨) ਰੋਗ ~~ਭੀ~~ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ।
(੩) ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਵਿਚ ਮਨ ਨ ਲਗਣਾ।
(੪) ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ।
੫) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣਾ।

(ਛ) ਆਰਥਿਕ ~~[illegible]~~ ਪੱਖ ਰੋਗ.

(੧) ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ [illegible] ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜ ਤੇ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ [illegible] ਤੋਂ [illegible] ਸਮਾਜ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੨) ਬੀੜੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਤਕਰੀਬਨ ਔਸਤਨ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਕੋਟੀਨ ਧੂਏਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

(੩) ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਇਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗ੍ਰਾਮ ਟਾਰ ਤੱਕ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

(ਅ). <u>ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੈ।</u>

(੧) ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਤੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੨) ਤੰਬਾਕੂ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠਿਆਂ ਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਨਾਸ਼ ਆਪਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੩) ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(੪) ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਮਾਂ, ਖੰਘ ਤੇ ਅਲਰਜੀ ਖੰਘ ਰੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(੫) ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਘਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(੬) ਨਸ਼ੇੜੀ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਨਸਾਨ ਸਮਾਜ ਦਾ ਬੋਝ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਫ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇ ਤੇ ਸੋਚੇ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ?

ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ <u>ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋ</u>, ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰੋ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕੇਹੋ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਪਰਤੂ ਪਾਲੋ ਭੰਗਾਂ ਤੇ ਬਚੋ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

"ਜਗਤ ਜੂਠ - ਤਮਾਕ ਬੁਰਾ ਹੈ"।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੁਖਭੰਜਨੀ

ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਬੇਰੀ ਦਾ ਸਰੋਵਰ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੇ ਹੋਣ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਜਦ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ~~...~~ ਕਥਾ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਣ, ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

“ ਜੋ ਜਨ ਸਦਾ ਦੁਖਭੰਜਨੀ,

ਤਨ ਤਾਪਤ ਦੁਖਤ ਨਿਵਾਰਨ”

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਚ ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਸਾਹਿਬ ਆਵਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

“ਗੁਰ ਪੂਰਿ ਸਾਗਰ ਸਹਿਆਂ ਸਾਹਿਬਾਂ,

ਨਾਮ ਸਮਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਦਰਸ਼ਨ।

ਦੁਖ ਮਿਟਿ ਤੁਰੀ ਦੁਖਭੰਜਨੇ।

ਪਰਮਾਤ ਹੋਇ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਮਾਰ।

(ਰਾਗ ੩੨ ਪਉੜੀ-੧)

ਸੰਸਾਰ.. ਜਗਤ ਵਿਚ ਗੁਰਧਾਮ ਅਤੇ ਸਰੋਵਰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਇਹ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ. ਪਰੰਤੂ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦੇ ਤਰਨੇ ਸਮੇਂ ਦਵੀ ਸਾਧ ਬਾਰ ਤੇ ~~...~~ ਦਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਦਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੋਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੇ ਇਹੋ ਇਕੋ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖੁਮਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਬਖਸ਼ਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਾਖੀ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਇਆ ਹੈ।

“ਸਰਾਪ ਮੁਕਾਵਣ ਦੇਵਹੁ ਕੋਈ,

ਪਾਪ ਜਾਹਿ।

ਜਾਣ ਦੇਵਹੁ ਕੁੜੀਆਂ,

ਜਾਹਿ ਨ ਕਾਹੀ ਪਾਹਿ।”

(ਸਾਖੀ ਰਾਗ M.1)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਦਾਤਾਰੀ ਆਤਮਾ ਸਤਸੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗ ਜਾਂਦੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰਤੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਰ ਤੂੰ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਵਿਚ
ਸ਼ੇ ਪਰ ਪਰ ਪਸਾਰੀ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ਼ ਹੋਈ ਦਿਸਦੀ ਹੈ।

" ਏਕਿ ਸੁਭਿਤੀ ਆਤਮੀ
ਸਤਸੰਗ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੰਗ।
ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਤੁਆਸਜੀ
ਅਤਿ ਅਤਿ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਜਾਂਦੀ।
(ਵਾਰ ੩੨ ਪਉੜੀ ੩)

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਤੁਆਸਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਣਨ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਪਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

" ਤੁਈਆ ਤੁਸਾਰ ਤੁਆਰਸਾ,
ਸਾਰ ਰੂਪਈਆ ਸੰਗੀ ਸਦੀ।
ਵਿਣਾਹ ਆਪਿ ਵਿਣਾਹ ਸੰਗੀ।
(ਵਾਰ ੩੨ ਪਉੜੀ ੯)

ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸਰਾਪ ਹੋਕੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ। ਤੁਆਰਸਾ ਤੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਤੁਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਓਹ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਆਪ ਵਿਣਾਹਦਾ ਹੈ ਸਾਰ ਇਸ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

ਤੇ ਕਿਧਰੇ ਉਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੇ ਸਾਰ ਸਦੇ ਮਿਲਾਂਦੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਆਰਸੇ ਦਾ ਪਾਰਸੀ ਦੇਸ਼ ਗਰੀਬਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਆਰਸਾ ਤੁਸਾਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਸਾਰ ਦਾਸ ਸਤਸੰਗ ਉਪਰ ਹੋਰ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹੋਰ ਹੋਣ ਤੇ ਆਰ ਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਈਏਦ, ਤੁਸਾਰ ਤੁਆਰਸਾਂ ਸਤਸੰਗ ਅਭਿਆਸੀ ਸਤਨਾਮ ਵਿਚ ਦੇ ਸੂਤਾਂ ਨਾਲ ਫੜਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਈਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਸਾਰ ਮੈਲੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਾਰ ਵਿਚ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰੇਮਾ ਜਾਪ ਨਾਮ ਜਾਪ ਤੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀਰਤਿ ਰੂਪ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਰਿਝਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਤਨ ਤੇਰ
ਤਰੰਗ, ਬਿਰਹ, ਸੰਗਰ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਸੰਗਤ। ਵੈਰਾਗੀ ਧਾਰਾ ਚਾਲ
ਦਰਅਸਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਓਹ ਕੀ ਵੇਖੀ ਹੈ ਕੇ
ਸ਼ਾਮ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਜਗ ਆਏ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਰਤਿ
ਸੰਗ ਵਾਲੂ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੀਰ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰੀ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਾਠ ਕਰੀਆਂ ਜਿੰਦਾ। ਗੁਰੂ ਤੇ ਨੂੰ ਤੀ ਜਾਣ ਦਾਤਾ
ਸਤਿਗੁਰ, ਨੂੰ ਆਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ
ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨੂੰ ਤੀਆਂ ਜਾਣਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ
ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ
ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਿੰਦਾ ਜਿਸ, ਕਰਮਾਂ, ਧੋਕਾ, ਪਰਾਈ, ਸਾਰੇ
ਆਂਦਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਿਸਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਤੇ
ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਆਤਮ ਕੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਨਾਮ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
ਸਕਦੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ
ਤਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਾਰ
ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਡਿਆਈ, ਦਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਕਰੀ
ਜਿਸਤਰ ਤੇਰ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਾਠ ਕਰੀ ਆਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ
~~ਦੇ ਜਿਸ ਕੀ ਨੂੰ ਉਪ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ~~

1 ਦਸੀਆਂ ਨਾਮਦੇ ਨੂੰ ਆਖਦਾ

ਜਾਪੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਘੁਰਿਆਈ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਦਰਿ ਜਾਪ ਜੋਗਿ

ਜਪ ਕਿਰ ਕੇ ਜਾਣਿ ਕੇ ਕਾਢੀ॥

ਸੈਂਕੀ ਤੇ ਆ ਬੈਸਿ ਗਰ ~~ਜਿਸਕੀ~~

ਜਿਗਰੇ ਤੇਤ ਕੇ ਸੰਤੁ ਜਾਗਾਈ॥

ਵਡੀ ਤੇਦ ਸਤੈ ਜਿਸ ~~ਜਿਸਕੀ~~

ਜਿਵਾਣੁ ਰੂਪ ਤੇਦਿ ਮਰਿ ਜਾਗਾਈ॥

ਗਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖਦਾ,

ਸਾਤ ਸਾਰ ਸਾਰਿ ਆਣਦੀ।

ਤਿਸੁ ਦਿਤੁ ਦਾਤਿ ਕੇ ਸਾਤਿ,

ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤੀ ਤਾਤਸਾਗਾਈ॥

ਜਿਵ ਜਿਵੈਂ ਦਿਨ ਆਖਿ ਕੇ ਸਾਈ॥ (ਵਾ 33 ਪਉੜੀ 4)

ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਪਰਮ ਆਈ ਅਤੇ ਅਨੇਕ
ਬਚਨ ਪਾਤੂ ਤੋਂ ਇਕ [illegible] ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਇਆ ਕਰਨ ਨੂੰ
ਨਹਿਰ ਤੋਂ ਸਿਧਿ ਤੋਂ ~~[illegible]~~ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਆਗਰ ਨਾਲ
ਸੋ ਮੁਕਤ ਤੋਂ ਸਾਰ ਤੋਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਦੇ ਨਾ।
ਆਉਣ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਦੇ ਨਾਲ, ਕਰਦੇ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋਵੇ।
ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਤੂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਲ ਤੋਂ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਪਾਰ ਤੋਂ, ਇਸਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਇਆ
ਕੋ ਨਾਲ ਦਾ ਦੂਰ ਸੰਗਤ ਸੇਵਕ ਵਿਚ ਨਾਲ,
ਪਾਤੂ ਤੋਂ ਨਾਲ ਇਕਦਾ ਤੋਂ।
। ਨੂੰ ਆਇਆ ਦੇਵਣ ਦੁਆਰਾ
ਮਹਲ ਪਾਰਨ ਸਿਉ ਗੁਰਮਤਿ।
ਕੋ। ਕੋ। ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਗ॥
(ਸਾਰ ੩੩ ਪੰਗਤੀ-੧੦)
ਨੂੰ ਇਆ ਦੇਣ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੋ ਪਾਤੂ ਤੋਂ
ਨੂੰ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਰ ਨਾਲ ਤੋਂ, ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਇਕ
ਇਸਾਰ ਤੋਂ, ਅੰਦਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।
" ਤੂਹਰ ਕੋ ਬਿਸਰਨ,
ਮਹਿਮਾ ਕਾਰਣੀ ਜਾਵ।
ਮਹਿਮਾ ਗੁਰਿ ਨ ਭਿੜਨੇ,
ਜੋ ਮਹਿ ਤੋਂ ਇਆ।
ਸੁਣਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤੋਂ ਤੋਂ। ਇਸ ਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਇਕ
ਇਕ ਅਗਮ ਤੋਂ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਤੇ ਪਰ ਇਸ ਆਰਣ ਕਰਕੇ
ਇਸ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਤੇ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਤੋਂ, ਪਾਣੀ ਨੇ
ਨੇਤ੍ਰ ਇਸ ਦਰਬਾਰ। ਤੁਸਾਂ ਦੇਵਣ ਨੂੰ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਇਸ
ਤੋਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੋਂ ਪਾਲਣ ਸਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਤੋਂ। ਗੁਰ
ਕੋਈ ਸਤਿ ਆਸਰ ਕਰਦਾ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਸਮਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੀਵ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਪ ਇਸ ਤੋਂ।
ਤੋਂ ਤੋਂ ਕਰ ਦੇ ਆਪ ਦਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ। ਇਸ ਇਕ
ਅ ਕੋਲ ਤਾਂ। ਕਰਕੇ ਦੀਆ ਕਹਿਆ ਦਾ ਤਰ ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ
ਕੋ ਸਭ ਇਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸਿਧਿ ਦੇ ਇਸ ਇਕ ਸਾਗਰੀ
ਦਾ ਤਾਂ ਪਾਵਣ ਕੋ ਨਹੀਂ ਤੋਂ। ਕਰਨੀ ਦੇਵਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਰਦੇ
ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਾ ਤੋਂ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰ ਤੋਂ ਤੋਂ।

Date तिथि	PARTICULARS विवरण	Ledger Folio खाता पृष्ठ	Amount Rs.	P.	Rs.	P.
	ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਂਗੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ [illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ,					
	ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ।					
	ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ,					
	ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ।					
	ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ					
	ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ।					
	ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ					
	ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ।					
	ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ					
	ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ					
	ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ।					
	(ਵਾਰ ਮਾਝ ਪੰਨਾ ੧੪੧)					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					
	[illegible]					

A BSM PRODUCT

ਪਰਚਿਆਂ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ। ਉਹ ਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਰਾਮਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਹਨੇਰਾ ਆਪੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

" ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਦੁਆਰਾ

ਸੂਰਜ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਛਪਿ ਨ ਜਾਵਈ।
ਉਡਦਿ ਉਡੈ ਨ ਰਹੀਆਂ,
ਪਰਬਤ ਜੇਹੀ ਆਪੁ ਸਮਾਵਈ।
ਨਦੀ ਨਾਲ ਕਲਾਈਆਂ
ਜੇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਜੋਰ ਜਾਵਈ।
ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਸਾਰਥਕ,
ਦੁਖ ਤਾਨ ਵਿਚਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਵਈ।
ਇਕਸੇ ਦਾ ਕਾਰਣ,
ਇਕ ਨਗਾਰੇ ਠਗ ਠਗਾਵਈ।
ਮੈਨੂੰ ਆਸੀ ਸਾਰਿ ਸਾਰ,
ਉਧਿ ਕੇਸਰਿ ਉਸ ਵਿਚਿ ਨ ਆਵਈ।
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾਉ ਹਰਾਵਈ।
(ਵਾਰ. ੩੬ ਪਉੜੀ ੧੨)

ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਪਾਠਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਜਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਜੀ ਜਾ ਕੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਇਕ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਰ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰੇ ਪਰਚੇ ਪਰਚੇ ਦੇ ਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਜਾ ਪਾਪ ਅੰਦਰ ਦਾਖੂ ਇਸ ਦੇ ਲਿਏ ਰਹਿਆਂ ਸੰਤ ਨਹੀਂ। ਉਹਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਂਦੀ ਤੇ ਤਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਜਾ ਵਿਚ ਜਲਿਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਦੇ

੭

ਕਰਮ ਦਾ ਕਰਮ ਮੰਨੇ ਭੁਗਤਣਾ ਪਈ ਉਤਰਦਾ, ਉਪਜੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੈ ਜਬਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ.

੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ~~[illegible]~~ ਜਨ ਜਨ ਭੌਜਲ ਜਾਵੀ।
ਮੁਕਤਾਪਦ ਤੁਰੀ ਨ ਜਾਵੀਂ ?

੨ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾਮਦੂ ਦੁਆਸਰ,
ਅਗਰਕ ਜਮਾਇਣ ਗਉ ਇਕ ਟੰਗਾ।
ਸੱਚ ਪਾਪ ਨ ਉਤਰਹਿ,
ਪਹਿ ਪਹਿ ਸੀਆ ਆਹਿ ਵਿਚ ਗੰਗਾ।
ਉੱਤਰਦ ਜਾਦੇਂ ਤੁਆਈ,
ਉਤਰ ਤਰਿ ਤਨ ਧੰਦੇ ਫਰ ਨੰਗਾ।
ਜਨ ਇਕਿ ਦਸੇ ਬਾਸਰੂਦ
ਤਰਨ ਨ ਉਤਰੇਂ ਫਰਨ ਕੁੰਢਾ।
(ਵਾਰ੩੩. ਪਉੜੀ-੧੮)

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਪੰਗਤੀ ਪਉੜੀ
ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਆਸਰ ਜਨਮਾਂ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਡੱਡ ਦੁਆਸਰ, ਦੁਨਦ ਪੁਰਾਣ ਨੂੰ ਜਦ
ਪਾਣੀ ਦਾ ਫਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਦੁਆਸਰੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਹਿ
ਦਾਸ ਜਨਮ ਜਨ ਦੇ ਇਹ ਡੁਬਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਡੱਡਿਆਂ ਤੇ ਇਸਿਆ ਦੁਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਕਠੇ ਜਨਮ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦੁਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹੈ। ਤੇ
ਜਪੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਤ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਫੁਰਮਾਂਦੇ ਹਨ।

" ਤੂੰ ਭਾਈ ਦੁਆਸਰ,
ਜਨ ਪਾਣੇ ਮਰਿਆਦ ਖੀਰਾ।
ਜਗਨ ਇਕ ਜਦਿ ਇਕ,
ਇਕਨ ਵੱਡਨ ਵਿਚ ਜਰੀਰ।
(ਵਾਰ-੩੩ ਪਉੜੀ ੧੫)

ਅਜਿਹੇ ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਆਸਰੇ ਜਨਮ ਤੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਅਦਰਸ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਜਨਮ
ਦੁਆਸਰੇ ਜਨਮ ਦਾ ਫੈਲ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਸਰੇ
ਜਨਮ ਦਾ ਫੈਲ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਸਰ ਜਨਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅੱਗੇ ਤੇ ਪਛੜੇ ਵਰਗ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭੁਲਿਆ ਹੋਵਣ ਅੱਗੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਭਗਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਵੰਡਣ ਕਾਰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ
ਰਹਿਣੇ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸੇ ਕਾਰ ਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ
ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੇ ਸਮਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਤੇ ਉਹ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਤਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ
ਅੱਖਾਂ ਰਹੀ ਕਰ ਜਰਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਹੇ
ਭਗਤ ਆਰ ਨਾਲ ਵਿਚ ਅੱਖ ਜਾਂ ਦੇਖ ਅਸਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾ
ਜਿਹੜਾ ਭਗਤ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਵਾਲੂ ਜਿਵਾਈ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹੈ।

" ਉਸ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਆਰਾ,
ਆਪ ਕਰੈ ਪਰਮਾਣ ਨ ਜਾਏ।
ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ,
ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਉਹ ਜੀਉ ਜਿਵਾਏ।
(ਵਾਰ ੨੨ ਪਉੜੀ ੧੬)

ਕਾਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ ਗਈ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ
ਆਏ ਨਹੀਂ ਜਿਹਾ। ਅਜਿਹੇ ਉਪਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਤੇ
ਕਾਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦਾ ਕੰਮ ਉਪਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ
ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਜੀਵ ਵਾਂਗੂ ਜਿਵਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਕਰਦੇ ਇਕ ਦੇ
ਨੂੰ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਆਗਣ ਤੇ ਅੰਤ ਜਾਣਦੇ ਦਸਦੇ
ਹਨ ਇਹ ~~ਕੋਈ~~ ਦਾ ਜੀਵ ਵਿਚ ਖੁਦ ਜਾਂਦੇ ਪਾਰ ਨ ਹੋਵੇ।
ਸੰਗ ਦੇ ਨੂੰ ਦਾਨ ਜਿਵਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵਿਚ ਇਹ ਹੈ
ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਸਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ
ਜਾਂਦਾ ਦਾ ਜਿਵਦਾ ਆਰ ਉਤਰ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਜਿਹਿਆਂ ਨੂੰ
ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰ ਆਰਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਿਹੜਾ
ਅੰਤ ਕੋਈ ਦੇਖਾਣ ਹੋਵੇ ਜਿਵਦਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਰਦਿਆਂ ਹੈ।
ਅੰਤਰ ਵਾਂਗੀ ਖੂੰਹੀ ਜਿਹੜੀ ਨਹੀਂ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ
ਆਪਦਾਰ ਕਰਦੇ ਲਾਹੇ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਜੀਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜੈ
ਦੇਸਾਂ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਜਿਵਈਆਂ। ਤਾਂਹੀਂ ਦੇਖੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪ
ਦੇ ਕ੍ਰਿਆਕ ਭੁੱਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਪ
ਅਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਤਰਕ ਤੋਂ ਜਿਵਦਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਆਪ ਜਿਵਦ ਵਿਚ
ਹਰੀ ਆਸਿਨ ਪੈ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਦਸਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਦੁਆਸਣ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਨਹੀਂ
ਮੰਨਦਾ ਕਦੀ ਭਿਜਦਾ।

" ਜਿਉਂ ਨ ਜੀਉ ਸੁਆਸਣ,
ਭਾਰੀ ਪੰਡ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਜਾਵੇ।
ਜਿਉਂ ਨ ਨੇਸਾ ਵਾਹਣਾ
ਰਤੇ ਵਿਸਰਿ ਖੁਣਸ ਆਪ ਗਵਾਵੇ।
ਆਪਣ ਖਾਤੂ ਨ ਸਮਾਨ ਮੰਗੇ
ਜਿਉਂ ਨ ਫਰੇ ਫੇਰ ਫਲਾਵੇ।
ਜਿਉਂ ਨ ਸੂਤੀ ਪੰਖਣੀ
ਵਰਿ ਅਪਣਾਰ ਫਾਂ ਦਿਖਾਵੇ।
ਜਿਵੇਂ ਨ ਧੀਆਂ ਪਸੂ ਨੇਹਿ
ਆਪੁ ਅਕੇਲਿ ਵਧਾਈ ਕੁਮਾਵੈ।
ਸਿਖਿ ਕਰਿ ਆਪ ਰੂਪ ਉਠਾਵੈ।
(ਵਾਰ ੩੭ ਪਉੜੀ-੨੭)

ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਮਕ ਹਰਾਮੀ ਵਾਂਗੂੰ ਦੁਆਸਣੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦਿ ਐਸਾ ਆਪਣੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਦੁਆਸਣ ਵਰਗੀ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਖਿਆ ਦੁਆਸਣੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਬਾਬਤ ਦੁਖਦਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਜੋ ਦੁਆਸਣੇ, ਆਪ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਖੁਰਦ ਕਰਮ ਕਾਸ ਪੈਰ ਤੇ ਹਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਭਾਵ ਨਾ ਰਹਿਆ, ਅੰਦਰ ਦੇ ਮੈਲੇ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਹੋ। ਫਸ ਫਸਾਂ ਨਾਲ ਦੁਆਸਣੇ ਭਾਵੇਂ ਫਸਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਵਿਖ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫਲ ਫਸਦੇ ਕਰਦੇ ਰੋਗ ਅੰਦਰੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਗ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਆਪਣੇ ਕੀਤੀ ਤੁਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੇ ਦੁਖ ਵੈਰੀ ਪਿੰਡ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋ ਪੀੜਿਆ ਜਾਣ ਹੀ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਕਰੀ

ਆਪਣੇ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਆਪ ਪਤੰਗ ਉਡਾਇ,
ਜੀਵਾਂ ਡੋਰ ਨ ਛੁਡਾਵਣ ਦੇਂਦੀ।
ਉਡਿ ਉਡਿ ਉਡੇ ਦਿਆਲੇ,
ਇਕ ਦਮ ਉਡਿ ਉਡਿ ਪੰਛੀ ਜੇਂਦੀ।
ਪੰਛੀਆਂ ਨਾ ਦੇਂਦੀ ਆਪ ਰੂਪ
ਪੰਛੀ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਨ ਦੇਂਦੀ।
(ਭਾਗ ੩੩ ਪਉੜੀ ੧੫)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਦਿਆਲੂਆਂ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵਿਚ ਹੀ ਆਏ, ਫਿਰ ਉਸ ਹੀ ਵਿਚ, ਸਮਾਉਂਦੇ ਤੇ ਪਰਤ ਕੇ ਵਿਚ, ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਲ ਦੇ ਇਕ ਵਿਚ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਕੇ ਸਭ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਦਾ। ਸਤਨਾਮ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਕਲਾਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਕਲਾਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੇਵੀ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਕਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪ ਆਪ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਦਿਆਲੂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਇਕ ਵਾਰ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਕਿ ਦਿਆਲੂ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਰਵਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ [illegible] ਪਰਵਾਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਦੁਖਦ ਦਿਆਲੂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਦਿਆਲੂ ਜੀਵ ਦਾ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਜੀਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਨੂੰ ਦੁਆਰ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਆਤਮਾ ਦਿਆਲੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਦਰ ਕਰਨ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪਹਿਲੇ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਸਿਖਾਉਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ

ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਦੁਖਿਆਰੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮਾਂ
ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾਤੇ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਮਰਣ
ਕਟਦੇ ਹਨ॥ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਦਸਿਆ ਹੈ।

ਜਿਉ ਮਣਿ ਕਾਲੇ ਸਪ ਸਿਰਿ,
ਪਥਰ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਪਛਾਣੈ।
ਜਾਣੁ ਕਥੂਰੀ ਮਿਰਗ ਤਨਿ,
ਜੀਵਦਿਆ ਕਿਉ ਕੋਈ ਆਣੈ।
ਆਰਸੀ ਅਗਨਿ ਭਰਿਆ
ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚਿ ਦਰਪਣ ਵਖਾਣੈ।
ਤੁਰੰਗ ਸਮਾਣਿ ਪਰੀਆ
ਪਾਰਸ ਪਥਰ ਪਰਖ ਪਰਵਾਣੈ।
ਘਰ ਪਾਣਾ [illegible] ਵਹੁ ਜਿਹਿ,
ਦੂਜੇ ਰਤਨ ਪਰਖ ਸਿਞਾਣੈ।
ਅੰਦਰੁ ਵਾਸੁ ਤੇਰੈ ਅਕਥੂ,
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਰ ਮਾਣੈ।
ਜਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਖਿ ਵਖਾਣੈ॥
(ਵਾਰ ੩੨, ਪਉੜੀ ੨੧)

ਕਾਰੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਦਸਦੇ
ਹਨ ਕਿ ਦੁਨਿਆ ਦੁਖਿਆਰੇ ਜੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਮੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਓਟ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਕੇ
ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਕੇ ਇਸਦੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਦੀ ਤਾਰ ਤਾਰ ਕੇ ਉਧਾਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੁੜਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ
ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਕੇ ਇਸਦੇ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਾਂ
ਕਰਿ ਕੀਤੇ ਦੇਖੋ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਪ ਕੋਲ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਕੇ ਦੁਖਾਂ ਜਾਨ ਕੇ ਇਕ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਿਆ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜਨ ਜੇਤੇ।
ਬਾਕਨੁ ਤੇਰਾ ਤੇਰੈ ਪੂਰਾ।
(ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੯੭੬)

ਨਸ਼ੇ ਤਿਆਗਣ ਦਿਵਸੀ

ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਤੇ, ਭੰਗ ਅਫੀਮ, ਤੰਬਾਕੂ, ਚਰਸ, ਗਾਂਜਾ ਸ਼ਰਾਬ, ਸੀਗਰਟ, ਕੋਕੀਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਹੋਰਨਾਂ ਆਦਿ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। " ਕੁੱਠਾ, ਹੁੱਕਾ, ਚਰਸ ਤਮਾਕੂ,

ਗਾਂਜਾ, ਟੋਪੀ①, ਤਾੜੀ②, ਖਾਕੂ③।

ਇਨ ਕੀ ਓਰ ਨ ਕਬਹੂੰ ਦੇਖੈ,

ਰਹਿਤਵੰਤ ਜੋ ਸਿੰਘ ਵਿਸੇਖੈ।

(ਰਹਿਤਨਾਮਾ ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ)

① ਸਿਰਸ।
② ਤਾੜ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।
③ ਡੋਡੇ-ਅਫੀਮ ਦਾ ਭੁੱਕਾ ਆਦਿ ਖਾਣ ਵਾਲਾ।

ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਕਈ ਰੋਗ ਆਉਂਦੇ, ਪ੍ਰਮਾਦ ਵਧ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਸੀਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਆਲਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਪ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਾਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਸ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਵਰਜਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਹਿਤ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਹ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

" ਪਰ ਨਾਰੀ, ਜੂਆ, ਅਸੱਤ,

ਚੋਰੀ ਮਦਿਰਾ ਜਾਨ,

ਪਾਂਚ ਐਬ ਏ ਜਗਤ ਮੇਂ,

ਤਜੈ ਸੁ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ।

(ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ)

ਬੰਸਾਵਲੀ ਨਾਮਾ, ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬਰ ਜੀ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ, ਤੰਬਾਕੂ, ਜੂਆ, ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਵਰਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

" ਸ਼ਰਾਬ ਤੰਬਾਕੂ, ਜੂਆ ਚੋਰੀ ਇਨ ਸੇ,

ਤੇ ਸਿਖਨ ਰਹੀ ਅਲਗ ਰਹਤੇ।"

(ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ)

ਨਾਮ ਜਪਣ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਵਿਚ ਰਖਣ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨. ਸੁਰਜਤਿ ਜਾਣੂ ਸੋ ਪੀਵਤੇ,
ਜਿਸਕੀ ਮਤਿ ਕਮਲੀ
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਸੋ ਰਤੇ,
ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ।
(ਆਸਾ ਮ ੫ ਪੰਨਾ ੩੯੯)

ਠੀਕ ਨਾਮ ਕਾਵ੍ਹੀ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਵਿਚ ਪਰਮਾਰਥ ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।

ਸੁਰਾ ਭੰਗ ਜਣ ਪੀਵੈ,
ਸੋ ਨਰਕ ਮੇਂ ਜਾਵੈ।

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸਾਖ; ਭੰਗ ਆਦਿ ~~ਸ਼ਰਾਬ~~ ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਮਲ ਦਿਆ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀਆ ਹੈ।

'ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ,
ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ।
ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ,
ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ।
(ਸ਼ਲੋਕ ਕਬੀਰ ਪੰਨਾ ੧੩੭੭)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੰਨਾ ੫੫੩ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਜਗੁ ਪਰਵਾਣਿਆ ਨਾਨਕਾ,
ਇਕੁ ਸੁਆਉ ਇਕੁ ਨਾਹਿ।
ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਾਣਾਂ ਤ ਕਰੇ,
ਸੋ ਪਰਵਾਣ ਨ ਆਹਿ।
(ਮ.੧. ਪੰਨਾ ੫੫੩)

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਦ ਮਾੜਾ ਕਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤੇ ਦੇ ਕਮਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਸਕਤ- ਰੂਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਦਾ ਕਰਨਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਘਰ ਬੁਰੀ ਨਰਕ ਹੈ ਜਾਈਦਾ ਹਾ। ਇਹਿਆ ਕਰਨਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਜੇਹਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰਬ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਰਨ ਵਰਿਤਾ ਆਪਤ [illegible] ਤੂਨ,
ਕੀਆਂ ਵਰੇ ਤਨ ਦੇਣ।
ਜਗਤ- ਸੂਰ ਸਭ ਤੂਨ ਹੋਵੇ,
ਜਿਸ ਵਰੇ ਆਣੇਂ।

ਸੰਤ ਸਾਮਾ ਭਾਈ ਰਣਿਆ ਸਿੰਘ ਇਸ ਮਿਥਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਰਮ ਸ੍ਰਾਮਾ ਪੰਡਤ ਹੈ ਸਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਰਬ ਇਸ ਹੈ।

ਸੁਆਮਾ ਪੰਤ ਮਾਣ ਪੀਵੇ,
ਜੋ ਸਰਬ ਪੀ ਜਾਵੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਜਾ ਸੇਜਾ ਸਿੰਘ ਫ਼ਿਕਰ ਇਸ, ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਰਾਬ, ਤੰਬਾਕੂ, ਸੁਲਫਾ, ਚਰਸ, ਅਫੀਮ ਆਦਿ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਖੁਰਾਕ ਸੰਗਤ ਦਾ ਤੁਰਤ ਨਿਸਾਰਾ ਵਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਮਿਰਤਧਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਖੁਰਾਕ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਤਮਾਕੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ

" ਸਰਾਬ, ਤੰਬਾਕੂ ਸੁਆਮਾ ਅਫੀਮ,
ਇਨ ਦੇ ਤੇਰ ਸੰਗਤ ਮੰਦੀ ਸਭ ਪਾਪਾਂ।

ਜੋ ਸਿਖ ਹੈ ਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਤਿਤ ਹਨ। [illegible] ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਰਤੰਤ੍ਰ ਤੋਂ ਇਸ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ਿਆਂ ਆਦਮੀ ਕਰਕੇ ਦਾਤੇ ਆਦਮੀ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਦੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਆਵੇ। ਸ਼ਰਾਬ ਇਕਿ ਇਸ, ਨੂੰ ਵੇਦ ਸਾਸਤਰਾਂ; ਪਰਮਾ ਨੂੰਹਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਨੇ ਸਰਾਬ ਪਰ ਇਸ ਆਪਣੀ ਤੇਰੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਆਖ ਰਹੀ ਆਇਓ।

" ...ਨਸ਼ੀ ਨ ਆਖਾ ਤਮਤ
ਸਭੇ ਸਿਆਣ ਕੀਤੇ।

ਕੇਸ ਦੂਧ ਕੇਸ ਕੇਰ,
ਸਾਰਤ ਕਰਤ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਤੁਰਕਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਲੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਖਤ ਮਨਾਹੀ ਵਰਜੀ ਹੈ। ਖਾਣ ਪੀਣ ਸਰਾਬ

ਸ਼ਰਾਬ ਸਮੇਤ ਤੰਬਾਕੂ, ਭੰਗ, ਅਫ਼ੀਮ, ਚੰਡੂ, ਸੁਲਫ਼ਾ, ਆਦਿ ਦੇ
ਸੇਵਨ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਮਲੀਆਂ
ਅਕਲਾਂ ਹਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਸ਼ੇੜੀ
[illegible] ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਸਮਝਦਾਰ ਨੂੰ, ਗੁਰਸਿੱਖ
ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

"ਜਾ. ਕੈ ਜਾਂਦੇ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ।"

ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਦਿਸ਼ ਤੁਲ ਜਾਣ
ਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਪਰਮਾਤਮ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਇਹ ਸਮਾਜ, ਆਦਿ, ਸ਼ਰਾਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਵਾਲੇ
ਕਰਾਮਾਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਹੀ
ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

" ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ,
ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥
(ਮਾਰੂ ਮ.੧ ਅੰਕ ੩੬੦)

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਉਂ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ
ਪਰਾਇਆ ਹੱਕ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦਾ ਹੈ।

" ਕੂੜਿ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥
ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥"

ਮਾਸ, ਮਦ, ਚੋਰੀ, ਜੂਆ ਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮ
ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸ ਘਾਤਕ ਤੁਸ ਹੋਵੇਗਾ।

" ਜਿਹ ਕੂਆ ਜਿਹੋ ਸੋ ਮਾਸ,
ਅਤੇ ਦਵਾਵੇ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਸ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ [illegible] ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ
ਇਲਾਜ ਹੋਰ [illegible] ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਹਾ ਸ਼ਬਦ।

" ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਉ ਨੇਹ ਲਗਾਵੈ,
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿੱਖ ਨ ਕਹਾਵੈ।"

ਸਾਰੇ ਹੀ ਨਸ਼ਿਆਂ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦਿਆਂ।
ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਤਸਕਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ
ਆਦਿ, ਸਮੇਤ ਸੂਤ ਤੰਬਾਕੂ, ਭੰਗ, ਅਫ਼ੀਮ, ਚਰਸੀ, ਪੋਸਤ

ਨੂੰਆਂ ਤੋਰੀ ਜਾਂਦੀ. ਅਤੀ ਸੰਗਤ, ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਤੇ ਅਧਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਰਤੋਂ ਉਠਾ ਕੇ ਗਲੇ ਦੇ ਇਸਾਰੇ ਰਹਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਅਨੂਠੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾਲੀ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਚਾਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੰਗੀਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਬਾਲ ਮਨ ਵਾਸਤੇ ਤੁਕਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ।

"ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ।
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ,
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ।
(ਪੰਨਾ ੧੬)

ਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

(੧) ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਆਪਣਿਆਂ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(੨) ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਖੰਡਦਾ ਹੈ।

(੩) ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤਾਪਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

(੪) ਜਿਵੇਂ ਰਤਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਨੇਕਾਂ ਜੀ ਜਾਨ ਜੋੜੇ ਇਸ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਅਨਾਦੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਵਿਚ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।

"ਤਾਰੂ ਨਾਮ ਨਹੀ ਬਾਝ ਪੀਵਣ"

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿੰਦਾ

ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਅਰਥ ਔਗੁਣ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੀਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ,
ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ।
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ,
ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ।"
(ਮ: ੩ ਪੰਨਾ ੭੫੫)

ਨਿੰਦਕ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਵੀ ਸਿਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

"ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ,
ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ।
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ,
ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ।"
(ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੫੦੭)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ [illegible] ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਵਿਕਾਰ ਜੀ ਵਿਚ ਹਨ, ਅਹੰਕਾਰ, ਕ੍ਰੋਧ, ਮੋਹ [illegible] ਹਨ। [illegible] ਵੀ [illegible] ਕੋਈ ਬਾਣੀ [illegible] ਅਹੰਕਾਰ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ [illegible] ਹੈ। ਨਿੰਦਕ [illegible] ਦੇ ਵਿਚ [illegible] ਹੈ ਤੇ ਆਪ [illegible] ਹੈ, ਪਰ [illegible] ਨਿੰਦਕ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮ ਨਿੰਦਕ [illegible] ਪਰਾਈ [illegible] ਜਿਹੜੇ [illegible] ਹੈ; [illegible] ਕਰ [illegible] ਨਹੀਂ, [illegible] ਦੀ ਨਿੰਦਾ [illegible] ਹੈ। [illegible] ਦਾ [illegible] ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਨਿੰਦਕੁ ਮਾਰਿਆ ਜੋ ਕੁਝ ਪਈਆਂ।
ਜਿਨ ਸੇਵਕਾਂ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂ ਤਾਰੀ,
ਸੋਈ ਸਾਧ ਜੋਤਿ ਮਿਲੋਈਆਂ॥੪॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿ ਦੇਵੈ ਕਿਰਨ ਤੇਰੇ ਨਿੰਦਕ,
ਭਿਖਾਰੀ ਕਰ ਦੇਇ ਦਰ ਕਰੀਆਂ।
ਮਾਣ ਧਨ ਜਿਤਨ ਸੀ ਧਰੂੰ,
ਜਤ ਕਿਤਕਤ ਛਿਣਕ ਪਈਆਂ॥੫॥
ਨਿੰਦਕ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਇਆਂ ਮਾਤ ਤੋਲੇ,
ਮਾਇਆ ਨਜਰ ਜਿਹੜੀ ਆਈ ਉਠੀਆਂ।
ਸਾਮਣੇ ਨਾ ਰਾਣਾ ਮਾਲਿਕ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਮਾਦੀ,
ਉਸਾ ~~[illegible]~~ ਮਾਰਗ ਪਾਉਤੇ ਕਰੀਆਂ।
(ਮਾਲਾ ਗ੍ਰੰਥ ਮ.ਪ. ਪੰਨਾ-੨੨੩)

ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਘਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਨਿੰਦਕ ਸਾਰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਪਰਤਾਵਾ ਨਿਖਰਦਾ ਹੈ।
"ਨਿੰਦਾ ਕੁਆ ਤਿਤੈ ਨ ਜਾਇ,
ਮਤਾ ਦੁਆਵੈ ਤਿਸ ਕੈ ਜਾਇ।
"ਨਿੰਦਕੁ ਕਰਤੇ ਕਾਜ ਵਿਗਾੜੈ,
ਪਿਤਾ ਤਿਸ ਸਾਰਾ ਮੁ ਪਰਮ ਵਿਚਾਰੈ।
ਭਾਵੇਂ ਨਿੰਦਕ ਸਾਰ ਜੀ ਤਰਸਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
"ਆਪਣਾ ਮੰਦਿ ਨੂੰ ਨਿੰਦ ਤਿਆਗੋ।
ਨਿੰਦਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਗੁਰੂ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਤਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਘਟੀਆਰ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਿੰਦਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੀ ਸਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ॥ "ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ,
ਸੋ ਜਾਹੂ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ।
ਏਹੁ ਮਾਹਰੁ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ,
ਜਿਨਿ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਉਪਾਇਆ।
(ਮ.੪ ਪੰਨਾ-੩੦੬)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਦਾ
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਿੱਖ [illegible]
[illegible]
ਸਿੱਖ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਜੀ [illegible]
[illegible] ਸਿੱਖ [illegible]

" ਜੇ ਸਿਖ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀ,
ਤਿਸ ਕਰਤਾ ਆਪ ਦਿਖਾਵੈ।
[illegible]
[illegible]
([illegible] - ੩੦੩)

[illegible] ਸਿੱਖਿਆ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

" [illegible] ਸਿੱਖ [illegible],
[illegible]।
[illegible],
[illegible]।
([illegible])

[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਿੱਖ ਨੂੰ [illegible]
[illegible]

ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ ਉਹ ਜਾ ਸਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥

"ਜੋ ਸਿੰਘ ਰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਦੀ,
ਨਾ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਨਾਲ ਮਨ ਮੋਹਿਆ।
ਨਾਲ ਪੰਥ ਦੇ ਧਰ ਦੂਜੇ ਹੈ,
ਤੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ [illegible] ਮੋਹਿਆ।
(ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਮ-੪ ਪੰਨਾ ੩੦੯)

ਸਿੱਖ ਨੀਤ ਸਿੰਘ ਕਰਨ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਕੇਸਾਂ [illegible] (ਜਿਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ) ਨਾਲ ਹੈ। [illegible] ਸਾਹਿਬ ਜੀ [illegible] ਕਿ ਕਾਈ ਸਿੰਘ ਸਜਾਏ ਅੰਦਰ [illegible] ਸਿੰਘ ਜਾਂ [illegible] ਦੀ ਸੀ [illegible]।

" ਕਬੀਰ ਖਾਰ ਨ ਖਿਡੀਆਂ,
ਖਾਰੁ [illegible] ਨ [illegible]।
ਸੀਰਖਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤਲੇ,
ਮੋਹਿਆ [illegible] [illegible]।
(ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ - ਪੰਨਾ ੧੩੭੪)

ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਚ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਮ [illegible] ਹੈ, ਉਸ ਦੇ [illegible] ਦੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਹੈ। [illegible] ਸਾਹਿਬ [illegible] ਕੀਤੇ [illegible] ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ [illegible] ਕਰੋ [illegible] ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਦਾਸ [illegible] ਜੀ [illegible] ਦਾ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਇਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਿਵਾਰ ਤੇ [illegible] ਨਾਮ [illegible] ਹੈ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ [illegible] [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ [illegible] ਦੀ [illegible] ਨਾਮ ਕਰੀ [illegible] ਨਾਮ [illegible] ਬਾਣੀ, ਕਹਿਆ ਹੀ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਹੈ, [illegible] ਨਾਮ ਦੀ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ। [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਵਿਚ ਦੀ [illegible] ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ [illegible] ਤੇ [illegible] ਵਿਚ ਦੀ [illegible]।

"ਇਕਨ੍ਹਾ ਮੰਗਣ ਹੋਰ ਬਹੁਤਿ ਸਜਾਈਆਂ।

ਇਕ ਸੋਭਾਗੀ ਦਾਤ ਤੁਸਾਈ,

ਜੋੜਿ ਜਾਣਹ ਭੀਤਿ ਜਿਨੇਹੀਂ ।।੧।।ਰਹਾਉ।।

ਜਹਾਂ ਬੈਠ ਕਿਛੁ ਤਹਾਂ ਸਿੰਘਨ,

ਤੁਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇਖਿ ਤੁਧ ਭਾਈਆਂ।

ਆਣ ਪਾਰ ਕਿਤੇ ਜਾਂ ਪਾਈਏ,

ਆਤਮ ਬਿਤਰਤ ਲਿਤਰਤ ਪਾਈਆਂ।੫।

ਸਿੰਘ ਪੁਤ੍ਰ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾਣੁ ਨੇਹੁ,

ਆਇਆ ਰੰਗਣ ਜਿਹ ਆਣੁ ਉਠਾਈਆਂ।

ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਾਹ ਆਖਿ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਆਰੀ,

ਉਆ [illegible] ਪਾਲਣ ਆਪੇ ਕਹੀਆਂ।

((ਆਸਾ ਮ.੧. ਪੰਨਾ-੪੨੩)

ਇਸਿਆ ਬਚਨ ਦਾਸ ਦਾ ਪਤੇ ਗਾਦੀ ਸੇਵ ਨਾਮ ਜੀ ਰਹਿਤ ਜਾਂ, ਇਹ ਇਕ ਪਰਮਾਰਥ ਕਿਸਦੇ ਹਨ।

"ਇੰਨਾ ਭੂਖਾ ਜਿਉ ਦੁਆਰ,

ਮਨਾ ਦੁਆਏਂ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਣੇ।

"ਭੁਗਤੀ ਸਤਿਨਾਮ ਇਸ ਗਾਂਏ,

ਜਿਨ ਤਿਸ ਮਾਲਕ ਪਰਮ ਸਿਖਾਏ।

ਗਾਦੀ ਸੇਵ ਨਾਮ ਜੀ ਤਰਖਾਨਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਦਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

"ਆਤਮਾ ਜੰਗ ਨੂੰ ਇੰਦ ਉਸਾਰੇ।

ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋ ਬੇਗਮੀ ਨਾਹਿ, ਮਨ ਚੰਗਾ ਮਹੱਤਾ ਗੁਰੂ ਮੀਤਾਂ ਦਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਆਖਿਆ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਇਆ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੀ ਪਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।।" ਜੋ ਇਸ ਕੋਠ ਮਹਿਗਾਰਾ ਘੁਣੇ ਸੀ,

ਸੋ ਜਾਂਦੇ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ।

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਨਿ ਸਾਜਿਆ,

ਜਿਨਿ [illegible] ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ।

(ਮ.੪ ਪੰਨਾ-੩੦੬)

"ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਣ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਮਿਲਿ
ਪਰਸਿ ਨਿਹਾਲਾਂ।
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਦਾਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਕੇ
ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਸਾਹੋ।।"
(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੧੨੦੫)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੰਗਧਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੂ ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪ ਸਾਗਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਹਨ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਜੀ ਬਖ਼ਸ਼ਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸਦਾ।
" ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣ ਬੂੰਦ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਕੇ
ਸ ਬੂੰਦ ਹੋਈ ਜਾਵੇ।
ਇਹ ਨਾਮ ਤੇ ਇਹ ਰਸ ਪਾਇਆ,
ਮਨ ਤਨ ਸਾਚ ਮਿਲਾਵੈ।
(ਸਿਰੀਰਾਗ ਪੰਨਾ ੬੮)

ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗਾਇਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਮ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਤੇ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੇ ਤੇਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ।
" ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਬਾਣੁ ਸਾਹੋ,
ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਣਾ ਕ ਜੋਗਾ।
ਜੋ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ,
ਮਿਲਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਸਹਿ ਜੋਗਾ।
(ਸੋਰਠ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੬੨੮)
ਇਸ ਰਾਗ ਆਰੰਭ ਸਮਾਂ ਤਰਾਂ, ਦੁਪਹਿਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਰ ਬਾਰਾਂ, ਜਿਸ ਸਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਇਸ ਸਾਰਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਸ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜੀਵੇ,
ਤਿਨ ਤਨ ਕ ਬਿਆਪੈ ਪਾਪੁ।

ਆਖਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ [illegible],
ਜਪਿ [illegible] [illegible] [illegible] ।
([illegible] ੩ ਪੰਨਾ [illegible])

[illegible] ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਇਸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । [illegible] ਜੇ [illegible] [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ [illegible] ਦੇਵੇ [illegible] [illegible] ਹੀ [illegible] ਸੀ ।

ਜਿੰਨਾ [illegible] ਨ [illegible]
ਵਿਛੁੜ ਦਰ [illegible] ।
[illegible] ਕੇ [illegible]
[illegible] [illegible] ਤੇਰੇ ।
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੫)

" ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ
[illegible] [illegible] ਨ [illegible] ।
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੨)

ਜਿੰਨਾ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ [illegible] [illegible] [illegible] ॥
[illegible] [illegible] [illegible] ਨ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੩)

~~ਜਿੰਨਾ [illegible] ਨ [illegible] [illegible] [illegible] ।~~
~~[illegible] ਕੇ [illegible] ॥~~

ਜਿੰਨਾ [illegible] [illegible] ਜਿੰਨਾ ਦੇ [illegible] ~~[illegible]~~ ਤੋ [illegible] [illegible], ਕਿ ਜਿੰਨਾ [illegible] ਤਾਂ [illegible] ਦੇ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਜਿੰਨਾ [illegible] ਤ. [illegible] [illegible] [illegible] ਹੈ । ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਨੂੰ [illegible] ਦੀ [illegible] ਨਹੀਂ [illegible]

" ਜਿੰਨਾ [illegible] ਨ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ।"
(ਵਾਰ ੨੪ ਪਉੜੀ [illegible])

[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ।
" ਜਿੰਨਾ [illegible] [illegible] ਕੀ ਜਾਣੇ ।"

" ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ [illegible]
[illegible] ਨਿਵਾਰੈ।
[illegible] ਸਦਾ [illegible]
[illegible] ॥੫॥
(ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੧੨੦੫)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਸੰਗਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ [illegible] ਜਿਸ ਵਿੱਚ [illegible] ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [illegible] ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਜੀ [illegible] ਵਿਚ [illegible]।

" [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ,
[illegible] ।
([illegible] ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਸਤਸੰਗ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ [illegible] ਸਾਰੀ [illegible] ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਸਾਰੀ [illegible] ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਜੀ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹਨ [illegible] ਇਸ ਨੂੰ [illegible]।

" [illegible] ,
[illegible] ।
[illegible] ,
[illegible] ।
([illegible] ਪੰਨਾ ੬੪੪)

ਇਸ [illegible] , [illegible] , ਇਹਨਾਂ ਦੇ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੈ। [illegible] ਹੈ।

[illegible] ਇਸ [illegible] ,
[illegible] ।

ਪੰਜੇ ਵਿਕਾਰ

ਮਨੁਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਬੜਾ ਔਖਿਆ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮਨ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤਿ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕਰ ਜੀਵ ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵੀ ਚਾਹੇ, ਇਸ ਵੀ ਮਨ ਉਤੇ ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕੀਤਿਆਂ ਪੰਜ ਠੱਗ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਪਾਪ ਆਦਿ ਇਸ ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਪੰਜੇ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਅਸਤੁ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ, ਜਾਲਿਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਪੰਜ ਚੋਰ, ਠੱਗ ਦੂਤ ਆਦਿ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੀਵ ਹੋਰ ਪੰਜ ਦੁਰਗਣਾਂ; ਝੂਠ, ਨਿੰਦਾ, ਚੁਗਲੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਤੇ ਪਰਾਈ ਵਸਤੂ ਦਾ ਲਾਲਚ ਆਦਿ ਵੀ ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਰਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜੇ ਹੀ ਵਿਕਾਰ, ਵਕਤ, ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦਬੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਮਨੁਖ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਖ ਚੈਨ, ਆਨ ਮਿਲਵਰਤਣ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ, ਆਤਮਕ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿ -

"ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ,
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ,
ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ।
ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ,
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੱਗਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ~~ਕ~~ ਰੋਗ ਸਾਧਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ -

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਕਾਮ ਦਾ ਲੋਭ ਹੈ,
ਮ੍ਰਿਗ ਨੂੰ ਨਾਦ ਦਾ ਲੋਭ ਹੈ।
ਮਛਲੀ ਨੂੰ ਜਿਹਬਾ ਦਾ ਲੋਭ ਹੈ,
ਪਤੰਗੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਲੋਭ ਹੈ।
ਭੌਰੇ ਨੂੰ ਬਾਸ ਦਾ ਲੋਭ ਹੈ।

ਭਾ. ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ. ਮਹਾਤਮਾ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੋਗ ਮੌਤ ਦੇ ਵਸ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਪੰਜ ਰੋਗ ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ. ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਗਜ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪਤੰਗ ਅਲਿ,
ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਰੋਗਿ ਪਚੰਦੇ।
ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪੰਜ ਰੋਗ,
ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੁਸੂਤ ਕਰੇਂਦੇ।
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਡਾਇਣੀ,
ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਹੁ ਰੋਗ ਵਧੰਦੇ।
ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਿ,
ਭੰਭਲਭੂਸੇ ਖਾਇ ਭਵੰਦੇ ॥

ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵ ਇਨਾਂ. ਰੋਗਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਕਲ ਇਲਾਜ ਹੈ।

ਨਾਮ

ਨਾਮ ਦਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਚਿਰਤੀ ਨਾਲ ਲੋਕ ਕਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਇਹ ਅਤਿ ਅਤੀ ਜੋਤ ਹੈ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦਸਦੇ। ਨਾਮ ਰੋਗ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕਰਨ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਧੀ ਆਰ ਨਾਮ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਅਉਖਧੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨਾਮੁ ਔਖਧੁ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਗਵਾਏ।
ਕਿਰਤਿ ਵਿਕਾਰ ਸੰਤਾਪ ਨਸਾਏ।
(ਮ-੧. ਪੰਨਾ ੬੩੨)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੩)

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ, ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ।
(ਨਟ ਮ.੪ ਪੰਨਾ ੯੮੨)

"ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ"
ਤਉ ਅਨਹਦ ...
(ਰਾ. ਮ.੧ ਪੰਨਾ - ੯੪੩)

ਬਾਣੀ ...
... ਆਗਿਆ ...।
(ਗਉੜੀ ਮ.੫ ਪੰਨਾ ...)

(ੲ) ... ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ... ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ... ਵਿਚ ... ਬਾਣੀ, ... ਦੀ ... ਆਖਿਆ ਹੈ।

" ... ਬਾਣੀ ...,
... ॥
ਤਿਤੁ ... ਨੂੰ ... ਨਾਮੁ,
... ॥"
(... ਮ.੫ ਪੰਨਾ ...)

" ... ਬਾਣੀ ...।
... ਨਾਮੁ ..."
(... ਮ.੫ ਪੰਨਾ - ...)

" ... ਬਾਣੀ ... ਹਿਰਦੈ,
... ।"
(... ਮ.੫ ਪੰਨਾ ...)

ਕੇਸ

ਕੇਸ ਦਾ ... ਗੁਰੂ ... । ... ਦੀ ... ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਨ ... ਦਾ ... ਹਨ ... ਨੂੰ ... ਨਾਲ ... ਜਿਵੇਂ ... ਕੇਸ ... ਹਨ ... ਤੇ ... ਦੇ ... ਦਾ ... ਹੈ ... ਕੇਸਾਂ ... ਸਿੱਖੀ ... ਨਾਲ ... ਹੈ ... ਕੇਸ ... ।

[illegible] ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ [illegible]

[illegible]

[illegible] ਪੰਨਾ [illegible]

[illegible]

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ,
ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ।
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ,
ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ।
(ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਪੰਨਾ ੧੪੧੭)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਭ, [illegible]

ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ,
ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ।
ਧਾਵੰਤ ਜੀਅ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ,

ਬੇਦੀ ਤੇਗ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੀ [illegible] ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ
ਕੋਲ ਦੌੜ ਜੋ ਦੇ ਇਨ ਦੀ ਕਥਾ ਭੀ ਸਾਖੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰੀ
ਜੋ ਸੀਰ ਵਿਸ਼ਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਲਬ ਜਾਣ ਇਹ ਜਾਣੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ
ਰਾਜ ਕੀ ਏਕ ਤੇ ਹੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ ਕੀ ਕਿਤੇ
ਸਾਰ [illegible] ਕਾਰਜ ਸਾਰ ਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੀਰ
ਫ਼ਕੀਰ ਭੀ ਆਪਣੀ ਆਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ।

ਫ਼ਕੀਰ ਸਭ ਤੇ ਜੋ ਕਿਆ,
ਸਭ ਤੋ ਵੱਡਾ ਹੋਏ।

ਸੋ ਇਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਹੈ। ਸੱਚ ਪਾਤ
ਦੀ ਆਪ ਦਾ ਰੂਪ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਸਾਂ ਸੱਚ
ਸੱਚੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕੀਤਾ। ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ
ਆਪਣੀ ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਹੈ।

" ਸਾਹਿਬ [illegible] ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ਹਰੀ।
ਆਪੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪਿ ਦੇਵ [illegible]
(ਪੰ. ੪੭੬)

" ਕੂੜੁ ਸਾਹਿਬੁ [illegible] ॥
[illegible] ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ [illegible]
(ਮਾਝ ਮ. ੫ ਪੰਨਾ ੪੭੬)

" ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ [illegible],
[illegible]।
[illegible]
[illegible]
(ਆਸਾ [illegible] ੧੨੦੬)

" ਕੂੜੁ ਸਾਹਿਬੁ [illegible] ਸਤਿ [illegible]।
[illegible]
(ਮਾਰੂ ਮ. ੪ ਪੰ. ੧੨੪੩)

ਕੂੜੁ ਆਦਿ ਕੂੜੁ ਅੰਤਿ।
ਕੂੜੁ [illegible] ਕਹਿਆ।
(ਮਾਝ ਮ. ੧ ਪੰਨਾ ੧੦੨੪)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ
ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ, ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਕਮਾਉਂਦਿਆਂ ਨਾਮ ਤੇ ਕੇ
ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼. ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਮਿਲਦੇ, ਮਿਲਾਉਣ ਦਿਆ ਜੀ ਇਸ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਪਦਿਆਂ
ਹੀ ਆਤਮਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਬਣੀਆਂ.

ਏਹੁ ਇਕ ਨਾਮ ਆਤਮ ਮਿਲਾਈਆਂ।

(ਅੰਗਾਨਾਕ ਅੰਗ ੪੬੮)

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਭੁ ਪਾਇਆ ਤਰਕ
ਤੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਮਿਲਾਵੈ॥
(ਅੰਗ ੨੨ ਮ.੧ ਆਸਾ ੬੨੩)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਣੀ
ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨ ਕਰੋ।

ਸਬਦੀ ਸਚ ਦੇਸਾ ਕ ਕੀਏ,
ਸਚ ਪਾਇਓ ਦਰਗਹਿ।
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆ
ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਨ ਪਾਇਆ॥
(ਅੰਗਾਨਾਂ ਅੰਗ ੧੦੧੭)

ਸਚ ਸਬਦਿ ਆਤਮ ਮੀਤੁ ਬਾਣੀ।
ਕਲਿਆ ਭੂਖੈ ਮਾਇਆ॥
(ਗੁਰਮਤ ਮਾਰਤੰਡ ਅੰਗ ੧੩੪੬)

ਜੀ ਦੀਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਤਮ ਮਿਲਾਪ ਕਰਾਈ
ਤੇ ਜਿਸ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਜੀਵ ਦਾ ਦੇਹੀ ਕਲਪਤੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ~~[illegible]~~ ਤੋਂ
ਆਤਮ ਤਰ ਆਤਮ ਅਨੁਭਵ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ
ਕੇ ਆਤਮ ਕਰਨੀ ਕਰਨ ਕਰਨ ਹੈ।ਪਰਮਾਤਮਾ
ਦੇ ਜੀ ਕਰਨ ਆਤਮਾ ਕਰਦੇ ਹਿਤ ਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦ ਮਿਲਾ
ਪਾਵਣਾ ਹੈ।
ਤੇ ਸਬਦੁ ਦੀਪ ਮੰਨ ਮਿਲਾਉਣ,
ਮਤਿ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਕਸਦਾ॥

Date | PARTICULARS | Ledger Folio | Amount रकम | Total जोड़

A BSM PRODUCT

ਪਾਵੈ ਸੀਸ ਕਾਟ ਪਾਤਸ਼ਾਹ,

ਸਾਹਿਬ ਲਾਹਿ ਕਾ ਕੋਸਓ।

ਨ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਕੋ ਵਿਸਈ ਨ ਕੋ ਆਪਣ,

ਨ ਕੋ ਪਰਾਇਆ ਹਮ ਸਭ [illegible]।

ਪਰਮਾਤਮੇ ਸਰਬ ਮਹਾਰਾਜ ਪਾਈ,

ਅਤਾਨੀ ਸਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਤ।

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਸਚਿਆਰ ਸਾਖੀ,

(ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ੨੦੦੫)

(ਸੰਤਨਾਮਾ ਪੰਨਾ ੨੩੫੫)

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਬਦ ਸੀਂਹ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਚਰਨ ਸੇਵੀ, ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਪ੍ਰਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਨੂੰ ਕਿ ਤੇਹੀ ਬਾਣ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਤੇ ਇਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸੀਂਹ ਨੂੰ ਏਕ ਸਾਧਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਲ ਨੂੰ ਆਪ ਕਹਿ, ਤੇਸਾਨੂੰ ਸਾਖੀਆ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣਾ ਦੇ ਸਾਈਂ ਸਭ ਸੀਹਿਬ ਦੀ ਸਾਡ ਏਥੇ।

ਪੰਨਾ

ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਸਾਰ,

ਮਹਾਨ ਸਾਹਿਬਜ਼ੀ ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਪਾਕ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੰਥ। ਪੰਥ ਇਹ ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਆਂ ਸੀਂਹ ਸਭੇ ਸਾਰ ਦੇ ਸਾਥ, ਪ੍ਰਭਿਗੁਰੂ ਸਭੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਾਥ ਸਤਗੁਰ ਦੀ ਕਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਰਦੂਲਾਂ [illegible] ਸਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਂਹ ਦੇ ਸਭ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਹੈ, ਸਤਗੁਰ ਹੈ। ਪੰਥ ਇਹ ਕਰ ਹੋਏ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੰਗਤਿਆਂ ਸਾਹਿਬ ਪਰਚਾਰ ਕਰ, ਸਾਹਿਬ ਸਤਿ ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇਸ ਸਭ ਦੇਵੀਪੁਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਹੈ। ਪੰਥ ਇਹ ਨਵਾਂ ਸਿਮਰਨ [illegible] ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦਾਰਦੂਲਾ ਸਾਰ ਸਿਆਣਾ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਸਾਰ ਪਏ। ਪੰਥ ਦੇ ਇਹ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਪੰਥ ਇਹ ਰਚੇ ਹੋਏ ਸੀਹਣੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਾਏ ਪਾ ਇਸ ਸਾਰੇ [illegible] ਨੂੰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੀਂਹ ਤੇ ਤੇਜਿਆਂ ਹੈ।

(੫)

(ਸਿਰੀ ਰਾ) "ਜਾਗਿਆ ਘਟਿ ਗਗਨ ਸਰੁ ਭਰਿਆ।
ਸਾਚਿ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ।
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲਿਵ ਤਤੁ ਦਿਖਾਇਆ।
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਰੂਪ ਪਛਾਣਿਆ।
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾਰੀ।
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰਤੀਤਿ ਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥
(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ.੧ ਪੰਨਾ ੧੩੪੨)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਮਨ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਰੋਗ ਤੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਅਰੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਆਪਣੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਵ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਹੰਕਾਰ ਛੱਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਮਤਾ ਤਿਆਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਮਤਾ ਤਿਆਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਤਰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

"ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ।
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥
(ਸਲੋਕ ਮ.੯ ਪੰਨਾ ੧੪੨੭)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਗਿਆ ਦੀ ਆਸ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਮਨ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਆਤਮਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਭ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ॥

"ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ,
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ।
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ,
ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥
(ਸਲੋਕ ਮ.੯ ਪੰਨਾ ੧੪੨੭)

ਜੋ ਲੋਭ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰੀ ਰੱਖਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਸਣੇ, ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਥੀਆ ਸਣ, ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾਤੂ ਦਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ।

A BSM PRODUCT

Date तिथि	PARTICULARS विवरण	Folio खाता पृष्ठ	Rs.	P.	Rs.	P.

(੯੦)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਭੁ ਗੋਬਿਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿਦੁ ਹੈ

ਗੋਬਿਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ।

ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥੧॥

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਣਖ ਦਾ [illegible] ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦਾ, ਜਰਨੈਲ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਣਖੀ ਸੋਧਿਆਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਣਖ ਜਾਂ ਧਰਮ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਰੋਵਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣੇ ਦਾ, ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦਿਨ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਭ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਵਤਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ [illegible] ਦੇਖਣ ਤੇ ਸਮਝਣ [illegible] ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਲਈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ [illegible], ਸਮਝਣ ਲਈ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤਖਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਾਉਂਦੇ [illegible] ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਜਗਤ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈ, ਇਹ ਸਰਬਤ ਦਿਲ ਵਿਚ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਦਿਲੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

੫ ਜੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਾਰਿ।

ਮੈਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਓ

ਜੇ ਵੇ ਆਖਣ ਕਰੇ ਅਵਤਾਰ।

ਤੇ ਜਿਸ ਜਪ ਕਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਅਣਖੀ ਜਿਹੜੇ

(ਸਾਕਾ ਨੰਬਰ ੫-੫-ਪੰਨਾ ੨੩੮)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ, ਸਾਹਿਬਾਂ

ਸੰਤੋਂ ਨਿਆਸਾ ਕਰਕੇ ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸੰਸਾਰਿਕ
ਕਾਮ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ।

" ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਨ ਤਜੈ.
ਆਇਆ ਸਫਲ ਜਨ ਪਾਈਐ।
(ਗਉੜੀ ਪਰਮਾਰਥ/ਮ:੪ ਪੰਨਾ ੬੪੦)

ਤਿਸੁ, ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਈਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਅਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਪਕ ਦੇਵੇ। ਜੋ ਕਾਈ ਦੁਨੀਆਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਧਨ, ਅਨੁਭਵ. ਜੀਵ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜੀਵ ਮਾਇਆ ਆਦਿ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਹਰ ਵੇਲੇ ਹੀ ਡੁੱਬਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਵ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਦਾ ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕਾਈ ਦੇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਹਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮ ਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹੰਕਾਰ ਦਰਕੇ ਮਾਰ ਰੋਗ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀਵ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਸਦਾ ਜੀਵ ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਦਾਸ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਮਾਹਿ।
ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਹਿ।
ਆਪੇ ਅਗੰਮ ਕੀਏ ਲਿਖਾਇ।
~~[illegible]~~

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

ਵਿਦਿਆ [illegible] ਅਭਿਆਸੁ ।
[illegible] ।
[illegible] ।
ਗੁਰਮਤਿ [illegible] ।
([illegible] ਪੰਨਾ. ੬੬੬)

ਸ੍ਰੀ. ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ [illegible] [illegible]

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

"ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ,
ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ।
ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ,
ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ।
(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ:੫ ਅੰਗ ੪੨)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ,
ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ॥
ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ॥
(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ:੯ ਅੰਗ ੨੧੯)

"ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ,
ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥
ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ,
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ॥
(ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ:੯ ਅੰਗ ੨੧੯)

"ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ,
ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ॥੧੯॥
(ਸਲੋਕ ਮ:੯ ਅੰਗ ੧੪੨੭)

"ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ,
ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ॥
ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ,
ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ॥੪੨॥

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

(ਸਲੋਕ ਮ:੯ ਅੰਗ ੧੪੨੮)

(੫੪)

ਜੋ ਕੋਈ ਅਹਿੰਕਾਰ ਵਿਚ ਨੂੰ ਦੁਖਾਵਾ
ਤੇ ਦੁਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ।
" ਜੋ ਜਾਨ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਅਹੰਕਾਰ ਪਾਪਾਤਮਾਂ।
ਤਿਨ੍ਹ ਤਜੀ ਮਮਤਾ ਵਿਕਾਰ,
ਅਗਿਆਨ ਜਾਤਾ ਵਿਕਾਰੇ॥
(ਸੋਰਠ ਮ.੫. ਪੰਨਾ ੬੩੫)

ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਕੁਹਰਾਮ ਅਹਿਤ ਨਾਲ ਹੈ
ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਹੰਕਾਰ ਦਾ ਕੁਹਰਾਮ ਤੇ ਖਤਮ ਹੈ।
' ਛਡ ਪਰਾਇ ਕਰਉ ਗਰ ਸੇਵਾ,
ਸਗਲ ਤਜਉ ਕੋਲ।
ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪ ਅਹੰਕਾਰ,
ਜਾਨ ਸੇਵਕੋ ਹੋਗ।
(ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਮ.੫. ਪੰਨਾ ੭੧੩)

ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ~~[illegible]~~ ਚਰਨਾਂ ਚੋਂ ਦੇ ਆਪਣ ਕਾਰ, ਓਹਨਾਂ ਤੋ ਅਹੰਕਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ।

ਮੈਂ ਬਾਣੀ ਪੜਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਕਰ ਲਈ।
' ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ,
ਕਲਜੁਗ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ।
ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਾਨ ਲੋਭ ਮੋਹ,
ਪਾਪ ਦੁਖ ਦੂਰ ਜਾਵੈ।
([illegible])

NOTE:—The age entries should be recorded in words, and any charge in such entries should he

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰਬ ਸੇਵਕ ਅਤਿਸਾਰ ਕੀ,
ਅਤੀ ਅਦਿਸਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ।
ਜਿਹੀ ਖਾੜੀ ਸਾਧੂ ਪਾਈਆਂ ਸਾਰੀ,
ਗੁਦੀ ਤਲਵਾਰਹਿ ਵਿਖਾਲੀ॥
(ਗੁਰ ਉਤਮ ਮ. ੧ ਅੰਗ ੨੨)

ਰਾਮੁ ਕੋਪ ਪਰਸਰੁ ਪਰ ਕਿੰਦਾ।
ਸ੍ਰਬ ਸੇਵ ਫੈਤਿਸ ਜੇਤ੍ਰ ਜਿਹਿੰਦਾ।
ਭੂਪ ਕਾ ਸੰਗਤ ਤੋਹਿ ਜਿਗਾਸਾ,
ਜਹਿ ਅੰਤਹਿ ਜਹਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆਸਾ॥੧॥
ਜਿਸਿ ਸਾਧਸਿ ਜਿਹਿ ਸੁਆਮਿ ਚੇਰਾ ਇਹ ਦੇਖੈ।
ਅਤਿਸਿਸ ਸੋਤਿ ਜਿੰਦਤਹ ਪੇਖੈ।
ਅਸੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪ,
ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਦੇਖਾਇਆ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ।
ਸਭਿ ਪਾਪ ਦੂਰ ਦੀਅਦੁ ਗੋਸਾਏ।
ਦੇਖਿ ਅਚਿੰਤਾ ਰਹੁ ਜਿਸ ਸਾਰੀ,
ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਅਨਦ ਸਮਾਇਆ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਕਉ ਆਵੈ।
ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ।
ਤ੍ਰਿਤੀ ਪਾਵਣੀ ਚਿਤੈ ਚੂਕ ਜਿਗਾਸ ਸਬਦ ਸਮਾਇਆ॥੪॥
(ਮਾਰੂ ਮ. ੧ ਅੰਗ ੧੦੪੪)

ਇਸ ਬਰਸ ਦੇ ਓਹੇ ਆਪਣੇ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਾਵਨ ਧਾਰੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਾਰੇ ਤੇ ਇਸ, ਪੰਜਾਂ ਇਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਸੋਤ ਤੇ ਅਤਿਸਾਰ ਤੋਂ ਅਤ ਉਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਪਰਤੀ ਸਾਰ ਬਣੁ ਦੇ ਗਰਮਾਸ ਆਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤੇ ਅੱਗੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦਰਸ ਦੀਏਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰੋ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(੯੭)

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ।
ਪੰਚ ਵਸਾਏ, ਪੰਚ ਗਵਾਏ॥੧॥

ਪੰਚ ਮਨਾਏ — ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ, ਨੂੰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ — ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ, ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ ਰੋਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ, ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੈ

ਕਿ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ।
ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ।
ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ।
ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ।
ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ॥੩॥
(ਰਾਗ ਆਸਾ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੪੩੦)

[illegible]

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਡਾ. [illegible] ਸਿੰਘ, [illegible]
[illegible] ਤੇ [illegible] ਕਰਨ [illegible],
[illegible] ਨਾਮ ਨੂੰ [illegible]
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [illegible] ਦਾਸ [illegible] ਵਿਚ [illegible]
[illegible] ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਰਸਾਏ ਹਨ।

"ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਛਡਿ ਕੈ,
ਮਨਮੁਖ ਹੋਇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦਾ।
ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੈ,
ਨਿਤ ਉਠਿ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਕਰੰਦਾ।
ਆਠ ਪਹਰ ਸਭ ਰੈਣਿ ਦਿਨ
ਹੋਇ ਹਜੂਰੀ ਖੜਾ ਰਹੰਦਾ।
ਨੀਂਦ ਨ ਭੁਖ ਨ ਸੁਖ ਤਿਸੁ,
ਸੂਲੀ ਚੜਿਆ ਰਹੈ ਡਰੰਦਾ।
ਪਾਣੀ ਪਾਲਾ ਧੁਪ ਛਾਉ,
ਸਿਰ ਉਤੈ ਝਲਿ ਦੁਖ ਸਹੰਦਾ।
ਆਤਸ ਬਾਜੀ ਸਾਰ ਵੇਖਿ
ਰਣ ਵਿਚਿ ਘਾਇਲ ਹੋਇ ਮਰੰਦਾ।
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਜੂਨਿ ਭਵੰਦਾ ॥੪॥
(ਵਾਰ ੩੫ ਪਉੜੀ ੪)

[illegible] ਮਨੁੱਖ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ [illegible]
ਤੋਂ ਬਾਝੋਂ ਦਰ ਦਰ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ [illegible] ਜੀਵ ਨੂੰ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ
[illegible] ਵਿਚ [illegible] ਹੈ [illegible]
[illegible] ਹੈ। [illegible] ਹੈ ਤੇ [illegible]
[illegible], [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਦੇ [illegible] ਵਿਚਾਰ
[illegible] ਹੈ ਤੇ [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਦੇ [illegible]
ਦੇ [illegible] ਵਿਚ [illegible] ਜੀਵ [illegible] ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [illegible]

ਅਨੰਦ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਇਕ ਕਦਮ ਦਾ ਸਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਹੋਕੇ ਮਿਲਦਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਅਨੰਦ ਜੀਵ ਆਤਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਜਿਸੁ ਗਾਵਤੈ ਨਿ ਮਨਿ ਆਇਆ,
ਗਾਵਤ ਜਿਨਾਹਿ ਦਰੀ ਗਿਣ ਪਾਇਆ।
ਅਨੰਦੁ ਨਾਹਿ ਕਦਾ ਹੀਆਂ ਮੌਜੀ,
ਰਹਤ ਨ ਕਿਤਹੀ ਆਹਿ ਕਰਿਆ॥੩॥"
(ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ- ੧੦੦੭)

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਭਾਈ ਸਮਾਧ ਜੀਵ, ਅਨੰਦ ਜੀਵ ਪੂਰਨ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਉਹ ਪੇਰੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

" ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਪਾਇਆ,
ਦੇਖ ਸਹੁ ਸਮਾਣੇ॥੪॥
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੪)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮਾਰਥ ਜੀਵਦੇ ਸਨ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ, ਇਕਾਗਰ ਕਰੀ ਭਗਤ ਜਾਂਦੇ, ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦਾ ਲੋਕ ਸਮਾਉਂਦਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ॥

" ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤੀ ਇਕਤਾਰੀ,
ਸਾ ਕੋਤ ਸਮਾਈਆਂ॥੭॥
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੭)

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

" ਕਬੀਰ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਮਰੀਜੀਆਂ,
ਦੂਰੀ ਪਾਈਆਂ ਕਾਇ।
ਕਾਮਨ ਕੋਈ ਪਰਖੀਆਂ,
ਤੇਉ ਕਿਤੁ ਸਾਥੇ ਦਾਰਾਂ।
(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਅੰਗ ੧੩੬੯)

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ ਦੇ ਕੇ ਅਨੰਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਅੰ: ਅਨੁਭਵ ਦੂਰ ਹੀ ਹਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਬੰਦ ਤਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਬੀ ਲਾਈਦੀ ਹੈ, ਤ
ਖੋਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ
ਦੇ ਬੰਦ ਦਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜੋ ਕੰਚਨ ਕੁੰਜੀ ਜਾਪਦੀ ਜਿਸਦਾ
ਜਾਗਦੀ ਕਰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਦੀ ਜੀਵ ਤੇ ਪਾਰਸ
ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਤੇ ਪੱਥਰ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ
ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬਦ ਤੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਵਸਰ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ
ਲੱਗਿਆ ਕਰ।

"ਕਬੀਰ ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ,
ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ।
ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ,
ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ।"
(ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਅੰਗ-੧੩੭੧)

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਦੇ ਨਾਲ
ਹੋਣ ਕੇ ਭੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣੇ ਕੰਚਨ ਸੀਤ ਕੀ ਜੋੜੇ ਸੈ
ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਬਣਦੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੋਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੰਚਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ। ਭਾਵ ਜੋੜੇ ਹੋਰ ਕੰਚਨ ਇਕੱਠ ਕੀ ਜੋੜੇ ਸੋਨੇ ਪਾਰਸ
ਕੰਚਨ ਨੂੰ ਇਕਠਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜੋ ਅੰਦਰ ਦਾਨ
ਪਾਰਸ ਹੋਣ ਲਗਦੇ ਤੇ ਕੰਚਨ ਹੋਣ ਕਰਦੇ।

"ਕੰਚਨ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸਹੁ,
ਸੈ ਜੋੜੇ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਕਿਤੈ॥
ਚੰਦਨ ਵਾਸਾਂ ਵਣਸਪਤਿ ਵਾਸੁ,
ਸੈ ਜੋੜੇ ਬਿਰਖ ਚੰਦਨ ਕਿਤੈ॥
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੩੦)

ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਤਿ ਕਿਸ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਬਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕੀ
ਕਰੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ
ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।

"ਸੈ ਜੋੜਾ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਕੇ ਕੋਰਿ,
ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਤਿ ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਬਣਿਆਂ।"
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੨੪)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਣੀ

ਆਮ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਜੋ ਕਾਮੀ ਲੋਭੀ ਮਨਮੁਖ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰੂਪੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਥਨੀਆਂ ਵਾਰੇ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ. ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਕੋ-ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਪਰਮ ਗੁਰ ਦੇ ਚਰਨ ਛੂਹ ਕੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰ ਦਾ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵ. ਕੋ-ਮਨੁਖ ਆਦਿ, ਸਭ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਅੰਤ ਸਮਝਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕੋ-ਮਨੁਖ ਕਾਮੀ ਨੂੰ ਕੀਤਿ ਆਪਣੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਿ ਆਪਣੀ ਲੰਘਾ ਹੈ. ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਕੋ-ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਸਰੀਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਕੋ, ਤੇ ਸਭਨਾ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਦਿੱਸੇਗਾ॥

ਖਾਣਾ ਪੈਨਣ ਸੁਖਿ ਪਾਹਿ।
ਤਿਸ ਕੇ [illegible]।੧।
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ [illegible] ਕੀਨ।
ਕਹਿ ਨਾਨਕ [illegible]।
(ਗਉੜੀ ਮ:੫ ਪੰਨਾ - ੨੬੫)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ-ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵ, ਕੋ-ਮਨੁਖ ਮਨੁਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਹੋਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਸ ਮਾਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋ-ਮਨੁਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ, ਮਨ ਵਿਚ, ਦੇਵੀ ਰੋਗ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਣ ਤੇ, ਹੋਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ ਫੈਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਿਆ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲੰਮੇ ਹੋਣ ਮਨ ਨੂੰ ਜਕੜੀ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਕੜ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਅੰਦਰਲੇ ਰੋਗ ਕਾਰਨ ਹੋਣ, ਸਰੀਰਕ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇਹੀ ਹੋਣੀ ਤੇਰੀ ਦੁਆਈ ਦਾ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇ, ਕੋ-ਮਨੁਖ ਅੰਦਰ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੋ-ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੋਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੈਦ ਦੇ ਭੇਖ ਵਿਚ ਸਭੋ ਠੱਗ ਠੱਗਦੇ ਘੁੰਮ ਘੁੰਮ
ਕੇ ਪੈਸਾ ਕੁੱਟਦੇ(?) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

" ਭਰਮ ਵਿਆਪਿ ਕੀਏ ਹਰ ਕੋਇ,
ਤਾਂ ਤਨਿ ਚਿਤ ਪਕੜੇ ਰੋਗ।
ਜਾ ਆਪੇ ਕੋਈ ਲਿਖੈ ਸਮਾਇ,
ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ।੧।
(ਮਲਾਰ ਮ: ੧ ਅੰਗ ੧੨੫੬)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਬੇ-ਮੁਖ ਹੋਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੰਦੇ ਕਦੀ ਵੀ ਸੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਬੇ-ਮੁਖ ਜੀਵ-ਆਤਮਾ ਜੋ ਭੇਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨ ਘਰ ਦੇ ਘਾਟ ਦੇ(?) ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੇਖੀ ਜੀਵ ਭਟਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕਦੇ ਹਾਰ(?) ਕੇ ਬੇ-ਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇ-ਮੁਖ ਜੀਵ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗੁਰਬਾਣੀ(?) ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

" ਬੇ-ਮੁਖ ਮੁਖ ਨ ਦੇਖਣੀ,
ਚਿਤਿ ਭਟਕਿ ਭਟਕੀ।
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ ੪)

ਬੇ-ਮੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਰਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪ ਮਨਮੁਖ ਜੀਵ ਠਗਦੀਆਂ, ਠਗੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਬੇ-ਮੁਖ ਪੱਕੇ।

" ਇਤੁ ਠਗ ਸੰਗਤਿ ਬੇ-ਮੁਖਾ,
ਜੀਅ ਜਾਣੁ ਠਗਾਈਐ।
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ-੧੫)

ਬੇ-ਮੁਖਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਚ ਰਹਿਣੀ ਸਤਯਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇ-ਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੇ-ਮੁਖਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਬੇ-ਮੁਖ ਭੇਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ(?) ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਹਿਣੀ ਕੀਤਿਆਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖ ਲਿਖਦੇ(?) ਹਨ।

" ਅਠਸਠ ਜਾਇ ਨਵਾਇਦੇ,
ਬੇ-ਮੁਖ ਬੇਤਾਰੇ॥"
(ਵਾਰ ੩੪ ਪਉੜੀ-੨੦)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ, ਬੀ-ਜੇਪੀ ਵਾਲੇ ਬਾਬਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਕਾਫੀ ਲੋਕ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਰੋਗ ਰੋਗ ਗੰਭੀਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੀਵ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਰੋਗੀਆਂ ਹੀਆਂ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਫਿਰ ਕਿ ਇਸ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਸਮਾਜ ਸਾਰੀਆਂ ਦਫਤਰਾਂ ਇਹੀਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ ਕੀਤੀ - ਬੀ-ਜੇਪੀ ਵੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤਰ ਲੀ ਕਰਦ, ਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀ ਜੀ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਤੇ ਸਤ ਬਚਨ ਹਿਤ ਹੈ। ਬੀਜੇਪੀ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਨਾ-ਸੁਣਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋ ਕੀਤਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵੀ ਸਾਥ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਜੀ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਬੀ-ਜੇਪੀ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਆਗੂ ਹੋਏ ਹਨ।

"ਅਨਿਕ [illegible] ਬਾਣੀ ਬਾਨ ਪਾਨ।
ਮਿਲਿ [illegible] ਤਿਆਗਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਜਾਨ।
ਓਹ [illegible] ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਜਾਣੀ।
ਬਖਸ਼ਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ।
(ਗਉੜੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੨੬੫)

ਬੀ. ਜੇਪੀ ਦੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟੇਕ ਕਾਫੀ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ~~ਪ੍ਰਚਾਰਕ~~ ਜੋ [illegible] ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਲੋਕਾਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦਵੀਆਂ, ਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਮ ਰੰਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਖਸ਼ ਦਾ ਸੰਗ ਬਚਨ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਬਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕ [illegible] ਸੇਵਤੀ,
ਜਨੁ ਬਖਸ਼ ਲੀਆਂ।"

ਤਰ ਦਿੱਤੇ, ਜੇ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਵਿਧਿ ਪਹਿਲ ਨਾਮ ਰੰਗ ਰੰਗ ਨਾ ਜਪੇਗਾ, ਕੀਮ ਇਹੋ ਜਾ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀ-ਜੇਪੀ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

" ਕਰਮਿ ਅੰਦਰੀ ਕੀਤੀਆਂ,
ਇਨ੍ਹ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀਆਂ"

ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਜੀਵ ਦੂਜੀ ਤੇਰੀ ਪੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸਰ ਦੂਣੇ ਸਦੇ ਗਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਟੋਟੇ ਇਕ ਪੈ ਦੇ ਖੰਡ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਗਾ। ਇਸ ਤਰ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

" ਦੂਜੀ ਪੀਤੀਆਂ ਪੀਆਈਆਂ,
ਪੈ ਰੋਵੇ ਜਾਣੀਆਂ"

ਜੋ ਜੀਵ ਮਨਮੁਖਾਂ ਰਾਹ ਆਸਰੀ ਤਰਕ ਦਾ ਪੈਰ ਰੋਕ ਦੇ ਇਸ ਤਰ, ਕਰਨ ਪਖੰਡ ਤਰ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਕਰੀਏ ਹੈ, ਉਸੇ ਇਸ ਆਸਰੀ ਆਪ ਕੁ ਕਵੇਗਾ ਦੇ ਜੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕੇ ਗਾ।

" ਜੋਸ ਉਕਿ ਮਨਮੁਖ।
ਇਕਿ ਦੂਤਰੁ ਤਰੀਆਂ"

ਜੋਤਣ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਆਪਣੇ ਪਰ ਹੈ ਆਪ ਸਾਰੇ ਪੀਰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਜੋ ਸਾਦੇ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਜੋ ਜਾਂ ਪੁਰਖ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਤੇ ਜੀਵੀ ਆਪਣੀ ਦਾਸਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜੋਤਣ ਸਕਣ ਨਾਲ, ਸਾਥ ਰੋਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਦੇ ਦੀ ਪਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਦਾ ਸਾਥ ਨ ਕਰੀਏ।

" ਆਪਣ ਸਾਦਿ ਜੋਰਵਿ ਸਾਦੇ,
ਤਿਸੁ ਨਾਕਿ ਨ ਕਰੀਆਂ"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਜੀਵ ਅੰਨ-ਪਾਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਜੋਤਣ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਇਸ ਵਿਚ ਨ ਵਿਕ ਇਸ ਕੇਵੀ ਸਜਾ ਰੋਗ ਦਾ ਪਰਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜੋ ਜੀਵ ਦੁਰਜਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਅੰਨ-ਪਾਣਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਸਦਾ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

" ਤਿਹਿ ਨਰ ਸੰਗਤਿ ਅੰਨ-ਪਾਣ,
ਜੀਅ ਸੋਝਾ ਕਰੀਆਂ।"
(ਸਲੋਕ ੩੪ ਪਉੜੀ ੧੫)

ਮਨਮੁਖ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੈਸ ਨਾਲ ਇਸੇ ਦਾਤਾ ਇਸ ਇਤਨਾ ਤੁਰ ਜੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਸਰਾ [illegible]

(੬)੦

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ
ਪਿਤਾ ਜੀ, ਪ੍ਰੇਮ-ਪੂਰਬਕ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਜੋ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਤੇ ਲੋਭੀ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਉੱਤੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੋਭੀ ਲੋਭੀ ਮੋਹ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜ
ਦਾਤਿਆਂ ਦੀ ਦੇਣੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਸਭ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮਾਜ ਪੁਰਖ, ਮਹਾਤਮਾਂ
ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ
ਦੇਣੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮਾਜ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ
ਕਰਕੇ ਪਛਾਣਦੇ ਤਕ ਕੀ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰੇਮ-ਪੂਰਬਕ ਜਾਣਦੇ ਕਰਦੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਹੀ ਨਾ-ਸ਼ੁਕਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਜੀਵਾਂ
ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਸਤਿਗੁਰੂ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ-ਪੂਰਬਕ ਵਿਚ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

" ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਹਰਿ ਧਿਆਨ।
ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਤਿਨਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਜਾਨ।
ਤੇ ਸਾਧਕ ਹਰ ਕੁਛ ਜਾਣੀ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ।
(ਗਉੜੀ ਮ: ੫ ਪੰਨਾ ੨੬੫)

ਪ੍ਰੇਮ-ਪੂਰਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹ ਬਾਣੀ ਗੁਰਦਾਸ
ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ –
ਜੋ ਕਰਮ ਦੇ ਕੇਵਲ ਨੇਕੀ ਜੋਤਿਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,
ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈ, ਇਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

" ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਖ ਦੇਖਦੀ।
ਪਾਤ ਸਾਧ ਸੰਗੀਆਂ।"

ਇਹ ਦੇਖੋ, ਜੇ ਦੇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਸਾਧ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੀਵ ਉਠੇ ਜਾ ਰਹੀ। ਇਸ
ਤਰਾਂ ਪ੍ਰੇਮ-ਪੂਰਬ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੀ ਜਿਸਤਰ ਹੈ
ਸਕਦਾ ਹੈ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(२४) १२०

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ
ਹੈ। ਬੰਦਾ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਡੁਬਿਆ, ਦੁਖਿਆ ਹੋਇ
ਮਨ ਮਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਾਸੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। [illegible] ਬੰਦ-ਮੁਕਤ
ਜੋ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਜਾਗ ਮੋਹਿਆ ਮੋਹਿਆ
ਅਤੇ ਆਦਿ ਕੀ ਮਾਰਗ ਤੇ ਚਲਦੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਮੁਕਤ
ਹੈ ਤੇ ਬੰਦ-ਮੁਕਤ ਪਾਉਂਦੀ ਉਸ ਵਿਚ ਤਰਾਂ ਕਾਮ-ਕ੍ਰੋਧ
ਵਿਚ ਹੀ ਅਨੰਦਮਈ ਸੁਭਾਵ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਮਨ
ਸੀਤਲ ਇਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ
ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੋਹ ਇਕਰਾਰ
ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੀਵਨ ਹੈ।

" ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹਿਆ, ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਜ਼ਿਲਾ।
ਮਾਰਗ ਪਾ ਕੇ ਮੋਹਿਆ, ਕਹਿਆ ਮਕਹਿਆ।
ਤੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੇਹੋ ਮਨ ਤੂੰਹੈਂ,
ਮਨ ਵਿਕਾਰਿ ਮਾਇ ਸੰਗ ਰੱਖੇ।
(ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ - ਪੰਨਾ - ੭ ਟਤ)

ਮੁ ਬੰਦ-ਮੁਕਤ ਤੇਰੇ ਕਰ ਕੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੈ ਆਖਿਆ
ਕਿ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਤੇ ਮਨ ਮਾਰ ਭਗਤ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਰ
ਲੋਕ ਮਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਰਗ ਦਾ ਉਹ
ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਮਨ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ
ਮਾਰਗ ਹੀ ਜਿਸ ਮਨ ਆਖੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਵਿਚ
ਮਾਇਆ ਮਨ ਕੇ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋਤਿ ਮਨ ਲਾਈ ਮਨ ਲਗਿਆ
ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਹੀ ਮਨ ਦੇ ਮਾਰਗ ਹੋਇਆ ਪਹਿਆ ਹੀ
ਮਨ ਆਖਿਆ ਤੇ ਕਾਮ ਹੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਹੈ [illegible]
ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੱਸੀ ਹੋਇ ਮਦਾਰਹ ਹੈ। ਮੁ ਕਹੀ ਜਿਸ
ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਮੁ ਬੰਦ-ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਮਾਰਗ ਜੀਵਨ-ਮੁਕਤ
ਸਬਦ ਦੇ ਸੰਗ ਧੰਨਾ ਸਦ ਮਨਿਆ ਹਨ, ਤੇ ਤੇਜ ਜਿਹਾ
ਮਾਰਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਅਨੰਦਮਈ
ਮਾਰਗ ਸਬਦ ਹੋਇਣ ਹੈ ਉਹ ਅਜੀਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਾਸ
ਜਗ ਦੇ ਮਾਇਆ ਹੈ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਮੁ ਬੰਦ-ਮੁਕਤ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ
ਦੇ ਸੰਗ ਕੁਝ ਮੋਹ ਇਸ ਮੋ ਕਰਮਾ ਮੁਕਤਿਆ ਹੀ ਹੋਇ
ਜਾਵੇ ਕਹਿਆ ਮਨ ਇਸ ਤੇਰੀਆ ਮੁਕਤਿਆ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੂਪ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਵਿਚ ਹੈ। ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇ ਸੰਗੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫਿਰ ਹੈ।

" ਪਾਪ ਬਿਕਾਰਹਿ ਤੇ ਬਾਸਾਰਤਿ,
ਮਾਰ ਜਾਂਦੇ ਖਾਕੂ ਜਾਸਾਰਿ।
(ਆਸਾ ਮ-੫ ਅੰਗ: ੩੭੪)

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਰੇ, ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਦਰ ਸਮਝਦਾ। ਜੋ ਜੀਵ ਤੇਰੀਆਂ ਰੋਗ ਨੂੰ ਭੁਲਾਕੇ, ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਇਸਤਰੀ, ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਮੇਰ ਤੇਰ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਕੁਟਬਾਰ ਆਪ ਦੇ ਆਪਣੀ ਸਰਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਬਾਸਿਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਮਨ: ਸ੍ਰਮ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ, ਇਸ ਤੁਰ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਸ੍ਰਮ ਜੀਵ ਆਤਮੀ ਸਿਆਣਪ ਹੋਏ ਹੈ ਆਕਾਰ ਵਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪੈਂਦਾ ਰਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਦੋਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰੂਪੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਉਤੇ ਦਇਆ ਵਾਨ ਹੋਏ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਬਾਰੇ ਵਾਲੇ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪਰਮ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਸਭਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ।

" ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ,
ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ।
ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ,
ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਾਲਨ ਗਾਲਿ।।"
(ਸਾਰੰਗ ਮ:੫ ਅੰਗ ੧੨੦੫)

— —

[illegible]

Date तिथि	PARTICULARS विवरण	Ledger Folio खाता पृष्ठ	Amount रकम Rs.	P.	Total जोड़ Rs.	P.

A BSM PRODUCT

ਹੈ, ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ
ਬਾਣੀ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ।
ਜਿਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਰਸੀ ਦਸਿਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ
ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਰਿਹਾਇਸ਼ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਰ ਸਮਾਂ ਆਪਣਾ
ਦੇ ਰਖਿਆ ਕਿਤ।

" ਸਗਲ ਸਿਆਣਪ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ,
ਜਿਸ ਕੀਤ ਨ ~~ਕ~~ ਜਾਏ।
(ਆਸਾ ਮ. ੫ ਪੰਨਾ - ੪੦੧)

~~ਸ਼ਹਿਦ~~ / ਅਮ੍ਰਿਤ — ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ
ਜੀਵ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਆਤਮ ਦਿਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ
ਜੀਵ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਮਾਰੇ ਇਕ ਤੁਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇਕ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

" ~~ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ~~
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ।
ਗੁਰਿ ਮਿਲ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ।
ਆਪਣੀ ਸੰਗਿ ਤੂੰ ਕਹਿ॥
ਜਿਸ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ।
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ।
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥
(ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ. ੩ ਪੰਨਾ ੮੪੪)

ਹੀਰਾ / ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ
ਕੀਮਤੀ ਪਦਾਰਥ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਰੂਪ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਤਰਫ਼ ਹੀ ਤਰੀਕੇ
ਆਏ ਦਾ ਹੀਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਤਰਕਿਆ
ਅਤੇ ਸੁਨਿਹਰੇ ਹਾਲ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀਰਾ ਅਪਣੇ ਇਸ ਗਾਹਕ ਲਭਦੇ।
ਇਹ ਸਭਨੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਗਾਹਕਾਂ ਹਨ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(3)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤਾਂ ਦੀਵਾ [illegible] ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ [illegible] ਹੈ।

" ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ,
ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ।
ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ,
ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ।੧।
ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ,
ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ,
ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।
(ਆਸਾ ਮ:੧ ਅੰਗ ੩੫੮)

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ — ਸਨਾਤਨੀ ਦੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ
ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਨਮਿਤ ਦੇ ਪਿੰਡ (ਪਿੰਨ) ਪਤਲ
ਦੀ ਕਾਰੀ (ਪਤਲ) ਉੱਤੇ ਰਖ ਕੇ [illegible]
ਇਹ ਸਭ ਪਾਖੰਡੀ [illegible] ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ. ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਜਾਲ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।
" ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ
ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ।"
(ਆਸਾ ਮ:੧ ਅੰਗ ੩੫੮)

ਪਿੰਡ ਖਾਇ — ਬ੍ਰਾਹਮਣ [illegible] ਦੇ
ਨਮਿਤ ਪਿੰਡ ਦਾਨ [illegible] ਦੀਆਂ ਨੂੰ
[illegible] ਹੁੰਦਾ ਹੈ [illegible] ਪਿੰਡ [illegible] ਨੂੰ [illegible]
[illegible] ਆਪ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [illegible] ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਗਲੀ ਇਸ
[illegible] ਪਿੰਡ [illegible] ਹਨ। ਜੋ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਪਿੰਡ ਕਦੇ ਮੁੱਕਦਾ ਨਹੀਂ।
" ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ,
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ।
ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ
ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ॥"
(ਆਸਾ ਮ:੧ ਅੰਗ ੩੫੮)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ

ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਤੋਂ ਵੀ ਮੇਲਾ ਕਰਾ ਆਏ ਕਾਈ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਜੀ ਜੀ ਇਸ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਈ ਇਸ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਫਰਮਾਂਦੇ ਹਨ।

" ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਤਿ,
ਤ੍ਰੇਗ ਆਤ ਆਦਿ ਵਧਾਏ।
(ਵਾਰ ੧ ਪਉੜੀ-੨੮)

ਤੰਤ ਮੰਤ ਪਾਖੰਡ ਕਰ,
ਆਕੀਨਰ ਆਗਾਹੀ ਸੋਂਟੇ।
(ਵਾਰ੨੮ ਪਉੜੀ੨)

ਵਰਤ (ਬ੍ਰਤ)।

ਪੰਟ ... ਨੂੰ ... ਸਾਗਾਮ ਏਹ ਵਰਤ ਪਤੇ ਜਗਤ ਇਸ ਇਸ ਕਰ ਸਾਲ ਮਨੀ ਜਾਏ। ਪਰ ਵਰਤ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਜੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨਮਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਵਰਤ ਤੇ ਇਕਾਦੀ ਤੇ ਤ੍ਰਿਅਰਥ ਪੰਥ ਦਰਜ ਸਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ਵਰਤ ਰੋਗ ਆਦਿ ਵਰਤ ਨੂੰ ਸਰਾਸਰ ਗਿਣ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਰਤ ਨ ਰੱਖੇ ਜਾਣ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

" ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ।
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ।
(ਰਾਮਕਲੀ ਮ.੧ ਅੰਕ ੯੦੫)

" ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ,
ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ।੧।
ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ,
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ।੨।
(ਭੈਰਉ ਮ.੫ ਅੰਕ ੧੧੩੬)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ [illegible] ਪਾਲੇ,
[illegible]
([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]